

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

herečka NDM

Veronika Lazorčáková

*„Když se lidé v Ostravě baví,
umí to dát najevo. A to zase baví mě!“*

OPERA

Eva Urbanová
na ostravském jevišti

ČINOHRA

Již brzy nejslavnější
Wildeva komedie

BALET

Strhující příběh
Poslední samuraj

OPERA/MUZIKÁL

Nenechte si ujít
broadwayský hit

Předplatné 2012/2013

stále v prodeji

Držíme Vám místo

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Více na
www.ndm.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci,

začíná nová divadelní sezóna Národního divadla moravskoslezského, v pořadí již devadesátá čtvrtá! S napsáním tohoto úctyhodného čísla, blížícího se magické stovce, mi jde automaticky hlavou – kolik událostí se od té doby, kdy v roce 1919 vzniklo v Ostravě první vicesouborové české profesionální divadlo, odehrálo! Kolika proměnami prošla společnost, naše země a celá Evropa! Jak se změnila Ostrava, která svůj rozměr a význam dynamické průmyslové metropole dostala díky nálezů uhlí, které se zde již osmnáctým rokem netěží! Kolik historických událostí a zlomů se událo! Kolik individuálních lidských osudů, radostí, smutků, tragédií, pohřbených iluzí i splněných snů se odehrálo! Co

vše se stalo v životě i na divadle! A právě divadlo toho je a vždy bylo, už od svého počátku, zrcadlem. Avšak i prostorem magické hry fantazie a krásy. **Ten jedinečný zážrak divadelní katarze skrze smích či osvobozující slzy, ale vždy skrze krásu.** Podobná slova jsem zde už před časem psal. Není divu – toto **vědomí síly divadelní katarze mi dává pocit nezastupitelného smyslu naší a naší společné práce** (která je svým způsobem tak křehká a pomíjivá). Také je mi hnacím motorem, inspirací k dalším nápadům, hledání, tvorbě, a radosti zároveň. **Věřím, že Vás na našich scénách bude v sezóně, která právě začíná, potkávat osvobozující, živé a mnohobarevné divadlo rozličných žánrů, které zcela pohltní Vaše smysly.** Doufám také, že právě začínající sezóna bude ještě lepší než ta, která před pár měsíci skončila. Děláme pro to vše, s radostí a plnou zodpovědností. Již hned v prvních premiérách uvidíte tituly, které se ještě na našich prknech neobjevily, a nebo jsme se s nimi dlouho nesetkali. Tak prosím, vstupte a čtěte dál. 11. číslo našeho časopisu Vám bude zasvěceným průvodcem babího léta a následných barev podzimu 2012!

Těším se na setkání – nejen na divadelních představeních, ale i dalších mimořádných akcích, na kterých se výrazně podílíme a které pro Vás dále vymýšlíme. Třeba hned 25. září bude v Ostravském muzeu otevřena velká scénografická výstava *Magie*

divadelního prostoru (Vladimír Šrámek a scénografie Státního divadla Ostrava v letech 1960 – 1990) věnovaná zejména osobnosti scénografa a šéfa výpravy našeho divadla (tehdy Státního divadla Ostrava) pana Vladimíra Šrámků (1927 – 2012). Působil zde od roku 1950 plných 40 let a podílel se výrazně na umělecké tváři divadla. **Vědomí ceny minulosti, souvislosti a jejich inspirativní čtení je pro mě (a věřím, že nejen pro mě) velmi důležité a vlastně nezbytné, chceme-li jít dál. Teď je před námi devadesátá čtvrtá sezóna, naše a Vaše!** Začátek divadelní sezóny mi trochu připomíná začátek školního roku. Téměř sto procentně se kryjí časově. Je rovněž pln očekávání, předsevzetí, plánů, nadějí... Akorát pro mě osobně tu je jeden velký rozdíl. Na začátek školního roku jsem se nikdy netěšil. S úzkostí jsem odpočítával už od počátku srpna dny, které mě dělily od konce prázdninové svobody a školních povinností. Na divadelní sezónu se těším hned od začátku prázdnin! A s daleko větší radostí a nasazením se pak snažím dělat a dělat vše, jak nejlépe dovedu a mohu! A nejsem v našem divadle sám!

Tak hezký začátek nám všem! Přijďte k nám!
V úctě Váš Jiří Nekvasil

OHLEBY DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského – zdálo se vám kontroverzní nebo vás dojalo? Dejte nám vědět na e-mail casopis@ndm.cz! Váš názor nás zajímá. A krom toho – stačí napsat a máte šanci vyhrát!

Opera BOHÉMA

Výborné představení, super herecké výkony, délka tak akorát, člověka to nezačne nudit. Odešel jsem s pocitem, že mi to něco dalo. Můžu doporučit.
T. Wojnar, IV. A

Činoherní inscenace KUŘAČKY

Byli jsme s manželkou nadšeni, že existují moderní hry tak poutavé, živé a hlavně lidské, žádný hnus a urážky, ale příběh, pochopení! Měli jsme velkou radost, dlouho jsme si večer tak neužili. A to jsme měli strach, že jdeme na nějaké mladé tvůrkyne, ale paní Saavedra a Schmiedtová nás přesvědčily, že mají srdce i mozek na správném místě. Chtělo se nám smát se i brečet, krása.
Pavel a Věra Koudelovi

Muzejní noc a nová publikace

Děkuji za ojedinělou publikaci SEZÓNA 2012/2013 NDM, která se mi dostala do rukou při Muzejní noci. Je vkusná, přehledná, informačně a šíří nabídky repertoáru bohatá. Zmínil-li jsem Muzejní noc, dovolte mi, abych i za tuto akci všem

aktérům NDM poděkoval. Společně s manželkou jsme patřili mezi oněch pár vyvolených, kteří měli tu možnost projít vašim tunelem. Musím se přiznat, že jsem se s chutí a od srdce dvakrát zasmál. Poprvé, když jsem absolvoval tunel, podruhé, když jsem si uvědomil zklamané tváře těch, kteří přišli a na které se nedostalo.
Mgr. Michael Pupík

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioservis-as.cz), jednoho z písčích diváků audioknihou. Tentokrát posíláme CD s dramatem Karla Čapka Věc Makropulos panu Michaelu Pupíkovi!

OPERA 5 ▶

ČINOHRA 13 ▶

BALET 23 ▶

OPERETA / MUZIKÁL 31 ▶

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéf baletu: Igor Vejsada

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Janka Ryšánek Schmiedtová

Autoři textů: Pavla Březinová, Dita Eibenová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Ondřej Nádvorník, Karolína Pečenková, Gabriela Petráková, Marek Pivovar, Alena Punčochářová, Michael Prostějovský, Janka Ryšánek Schmiedtová, Ladislav Slíva, Klára Špičková

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová, Ondřej Nádvorník

Grafická úprava: Jan Čermák

Redakční uzávěrka: 22. června 2012

Vychází: 30. srpna 2012

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: Ringier Print CZ a. s.

Vážení čtenáři, těšíme se na Vás
v našich hledištích

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

Divadelní hlídání dětí

Vybíráte z nabídky Národního divadla moravskoslezského, ale večer mimo domov je pro Vás zatím vzdáleným snem? Nezoufejte, řešení existuje...

V dubnu bylo otevřeno hlídací centrum MONTY SCÉNA pro děti od 1 roku do 10 let, a to přímo v centru Ostravy (pavilon E na výstavišti Černá louka). Mají otevřeno až do 22.00. A mimo to se v tomto centru dětem nabízí namísto pasivní nudy skutečná zábava: divadlo, improvizace nebo hry v kostýmech. Kapacita hlídání je prozatím omezena na 15 dětí, vždy je proto nutná telefonická rezervace. Přednost mají rodiče s platnou vstupenkou do divadla! Kontakty a další informace najdete na www.montyskolka.cz/scena nebo na tel. **603 569 547**.

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Alfredo Catalani (1854–1893)

LA WALLY

120 let po premiéře v La Scale na ostravském jevišti!

Hudební nastudování Robert Jindra

Režie: Václav Klemens

Premiéry 20. a 22. září 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Leoš Janáček (1854–1928)

KÁTA KABANOVÁ

Tolik lásky ve mně, a tak málo pro mě...

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 15. a 17. listopadu 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále

s anglickými titulky

Johann Strauss ml. (1825–1899)

NOC V BENÁTKÁCH

Maskovaní milenci ve víru karnevalu!

Hudební nastudování: Jan Šrubař

Režie: Pavel Mikuláščík

Scéna a kostýmy: Adolf Born

Premiéry 20. a 22. prosince 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém překladu

Richard Wagner (1813–1883)

LOHENGRIN

Bájný příběh rytíře s labutí!

Hudební nastudování Robert Jindra

Režie: Rocco

Premiéry 7. a 9. března 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německém originále

s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro Vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu

Opera NDM je na Facebooku:

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi

Režie: Ivan Krejčí

Premiéry 6. a 8. června 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Antonín Dvořák – ARMIDA

David Szendiuch (Petr), Tomáš Černý (Rinaldo)

a Dana Burešová (Armida)

Foto Martin Popelář

SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

Vážení a milí diváci,

dovolte mi Vás opět pozdravit po divadelních prázdninách. Předchozí umělecky náročná sezóna se mohla těšit z pozitivních ohlasů diváků, ale i odborné veřejnosti. Věříme, že stejně tak tomu bude v sezóně, která se před námi otvírá. Hned první premiéra přivede do Ostravy pěvce světového formátu. Opera Alfreda Catalaniho **La Wally** nemá v České republice pevné místo na repertoáru operních domů. Důvodů je více. Pěvecké party v ní jsou náročné a uvedení opery se musí opírat o výjimečné interprety. Do Ostravy se opět vrací naše přední sopranistka Eva Urbanová, která se netají tím, že Wally byla její vysněnou rolí a poprvé ji nastuduje právě pro naše divadlo. Její alternantkou bude významná pěvkyně Olga Romanko. Obávaný tenorový part Hagenbacha, pověstný svou obtížností, ztvární Gustavo Porta a Gianluca Zampieri. Vypjatý barytonový part Gellnera pak nový člen souboru Jakub Kettner společně se Svatoplukem Semem. Listopadovou premiérou bude Káťa Kabanová.

Do Ostravy se opět vrací naše přední sopranistka Eva Urbanová, která se netají tím, že Wally byla její vysněnou rolí a poprvé ji nastuduje právě pro naše divadlo

Ta je všeobecně považována za nejn timersnější operní dílo Leoše Janáčka. Nebývale emocionální hudba jako by se divákovi vryla do duše. Vedle našich sólistů a stálých hostů se v inscenaci představí i zahraniční osobnosti. Šance ztvárnit roli v Janáčkově opeře na místě, které je s autorem samotným silně spjato, a v českém jazyce přilákala hvězdy, jako je Nadine Secunde nebo sólistka Deutsche Oper am Rhein Morenike Fadayomi. Jevišt ní podoby inscenace se ujme tandem Jiří Nekvasil a Daniel Dvořák. Prosincovou operetní premiérou navazujeme na předložské uvedení Orfea v podsvětí. Tentokrát bude uvedena Noc v Benátkách Johanna Strausse. **Nejočekávanějším počinem sezóny je bezpochyby premiéra opery Richarda Wagnera Lohengrin.** Celý svět si bude připomínat 200 let od narození tohoto hudebního skladatele. Uvedení jeho děl se vždy stává výzvou i prověrkou souboru a inscenačního pojetí. Lohengrin je patrně nejhranější a neznámější operou s pohádkovou atmosférou a hudbou plnou emocí, citových nálad, pestrou paletou dynamické škály, strhujících sborových scén a efektních orchestrálních částí. Samozřejmě je nutné pro takovýto počín zajistit i prvotřídní obsazení. Jména jako Eva Urbanová, Maída

Hundeling, Peter Mikuláš, Jacek Strauch jsou zárukou nejvyšší kvality. Poslední premiérou sezóny bude opera Gaetana Donizettiho **Anna Bolena. Pro uvedení známého příběhu anglické královny, druhé manželky Jindřicha VIII., jsme přizvali nejvýznamnější pěvce mladé generace.** Titulní roli ztvární sopranistky Jana Šrejma Kačírková a Agnieszka Bochenek-Osiecka, jejich operními rivalkami budou Michaela Kapustová a Kateřina Jalovcová. Hudebního nastudování se ujme Oliver Dohnányi. Samozřejmě se na repertoáru objeví i řada dalších úspěšných titulů: Prodaná nevěsta, Armida, Věc Makropulos, Fedora, Bohéma, Nabucco, La traviata, Romeo a Julie, Orfeus v podsvětí, Hrajeme operu! – Komiňček v částečně obměněných obsazeních. Mezi skutečně výjimečné večery se jistě zařadí i plánované dubnové představení opery Bohéma v hvězdném obsazení v čele s Charlesem Castronovem a Csillou Boross nebo již tradiční operní Galakonzert.

Těšíme se na setkání s Vámi při večerech s operou.

S úctou
Robert Jindra

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERY NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2012)

Linda Ballová (Mařenka) v inscenaci PRODANÁ NEVĚSTA Foto Daniel Jäger

V neděli 28. září od 15 hodin a v sobotu 6. října od 18.30 hodin se na repertoár opery NDM vrátí Smetanova PRODANÁ NEVĚSTA. V hlavních rolích se představí Linda Ballová (Mařenka), Jaroslav Březina / Aleš Briscein (Jeník), Martin Gurbal' (Kecal) a další. V říjnovém představení vytvoří poprvé ve své kariéře roli Mařenky přední sólistka opery NDM Jana Šrejma Kačírková.

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Nastudováno v českém originále s anglickými titulky
28. 9. (15.00), 6. 10. (18.30)

Giuseppe Verdi
NABUCCO
Nastudováno v italském originále s českými titulky
29. 9. (18.30), 13. 10. (18.30), 25. 10. (18.30)

Antonín Dvořák
ARMIDA
Nastudováno v českém originále s českými titulky
4. 10. (18.30), 9. 10. (18.30), 24. 10. (18.30)

Jacques Offenbach
ORFEUS V PODSVĚTÍ
Nastudováno v českém jazyce
12. 10. (18.30), 21. 10. (11.00)

PŘIPRAVUJEME

Alfredo Catalani (1854–1893)
LA WALLY
120 let po premiéře v La Scale
na ostravském jevišti!

Opera o čtyřech jednáních z roku 1892
Libreto Luigi Illica (1857–1919) podle románu
Wilhemine von Hillern (1836–1916) Geyer-Wally
– Vyprávění z tyrolských Alp

Hudební nastudování
Dirigent
Robert Jindra
Robert Jindra
/ Jan Šrubař
Režie
Scéna
Václav Klemens
David Bazika
Kostýmy
Sylva Zimula Hanáková
Pohybová spolupráce
Sbormistr
Igor Vejsada
Jurij Galatenko
Dramaturgie
Daniel Jäger

Osoby a obsazení:
Wally
Olga Romanko
/ Eva Urbanová
Stromminger
Martin Gurbal'
/ Bogdan Kurowski
Afra
Anna Nitrová
/ Erika Šporerová
Walter
Agnieszka Bochenek-Osiecka
/ Marianna Pillárová
Giuseppe Hagenbach
Gustavo Porta
/ Gianluca Zampieri
Vincenzo Gellner
Jakub Kettner
/ Svatopluk Sem
Voják
Insoo Hwoang
/ Michal Onufer
/ Václav Živný

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Kostýmní návrh Sylvy Zimuly Hanákové – Wally

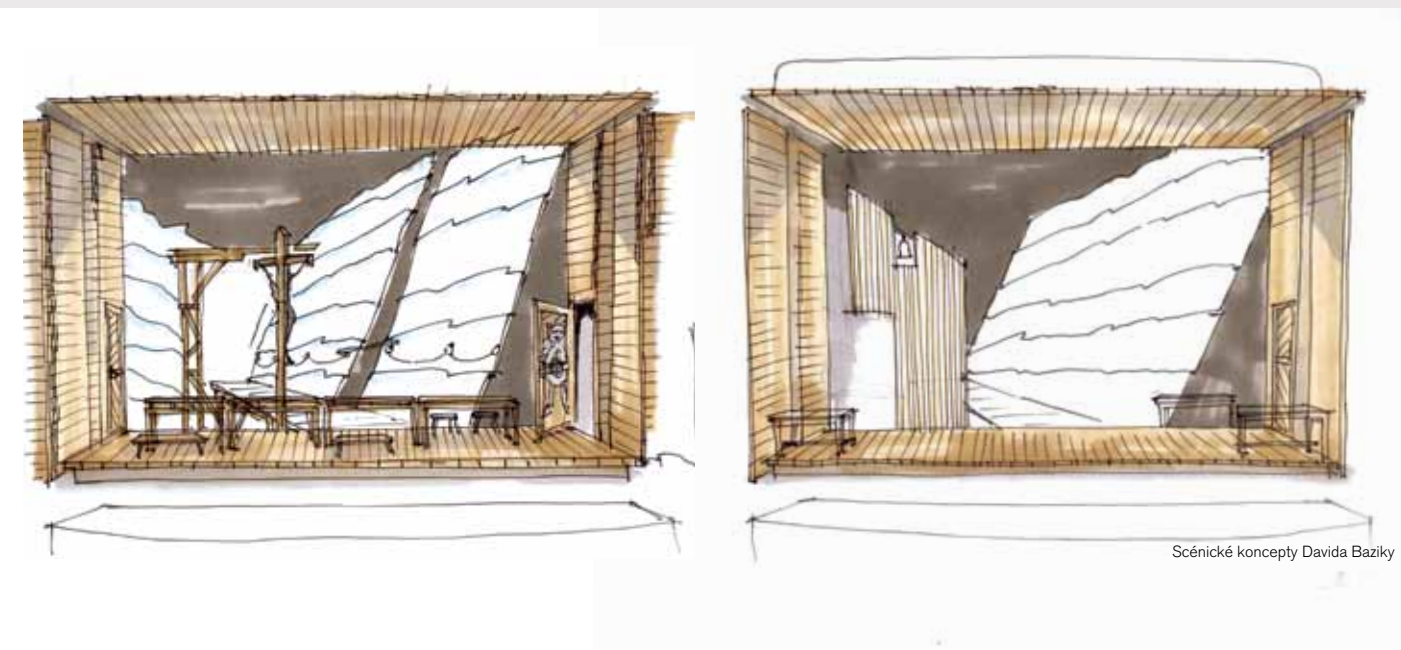
Kostýmní návrh Sylvy Zimuly Hanákové – Hagenbach

Premiéry 20. a 22. září 2012 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka
Dále uvádíme 27. září, 10. a 16. října v 18.30
hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Národní divadlo moravskoslezské uvádí v září v novodobé české premiéře vrcholné dílo italského operního verismu – Catalaniho **LA WALLY**. Libreto této – i ve světovém kontextu vzácně uváděné opery – vychází z jednoho oblíbeného německého románu z devatenáctého století. **Jeho hlavní hrdinkou je krásná tyrolská dívka Wally, jež zaplane láskou k lovcí Hagenbachovi.** Jejich štěstí ale netrvá dlouho. **Hagenbach umírá zavalen sněhovou lavinou a Wally se za ním vrhá vstříc smrti.** Operu proslavila zejména árie *Ebben? Ne andrò lontana. (No a? Odtud půjdu daleko.)*, kterou má v repertoáru řada světových sopranistek. S tímto mimořádným projektem se opera NDM také zúčastní celostátní přehlídky OPERA 2013, která je naplánována na začátek příštího kalendářního roku.

Nastudování v italském originále s českými titulky
(dj)

Scénické koncepty Davida Baziky

Hvězdy operního nebe v Ostravě!

Nejen opera LA WALLY přivedla do Národního divadla moravskoslezského osobnosti evropského formátu. Poznejte je lépe a hlavně dřív, než usednete do polstrovaných křesel a zaposloucháte se do strhujících árií

První dáma české opery

V titulní roli **EVA URBANOVÁ**

Tato výjimečná pěvkyně **patří již**

vice než dvacet let k předním

osobnostem českého operního

umění. K jejím nejvýznamnějším

uměleckým trofejím patří **dvě Ceny**

Thálie za Kostelničku Buryjovku

v Janáčkově *Její pastorkyni*, americ-

ká cena Grammy za nahrávku *Celeste Aida: Famous Opera*

Arias (Nebeská Aida: *Slavné operní árie*) a titul Rytíře řádu umění a literatury

Francie. **V současné době je Eva Urbanová v angažmá v pražském**

Národním divadle, kde vytvořila řadu rolí – například Alžbětu ve Verdiho

Donu Carlosovi, Leonoru ve Verdiho *Síle osudu*, Julii ve Dvořákově *Jakobínu*,

Miladu ve Smetanově *Daliborovi*, Matku Mily v *Janáčkově Osudu*, Kostel-

ničku Buryjovku v Janáčkově *Její pastorkyni*, Adrianu Lecouvreur ve stejno-

jmenné Cileově opeře nebo Minnie v Pucciniho *Děvčeti ze západu*.

V současné době zpívá Urbanová také mezzosopránové role – Amneris

ve Verdiho *Aidě* a Marfu Ignatěvnu Kabanovou v Janáčkově *Kátě Kabanov-*

vé. Další velkou výzvou pro její dramatický soprán je Pucciniho *Turandot*,

Cizí kněžna v Dvořákově *Rusálce*, Donna Anna v Mozartovu *Donu Gio-*

vannim, Ortruda ve Wagnerově *Lohengrinovi* (tou **debutovala v roce 1998**

na jevišti newyorské Metropolitní opery, kam se v letech následujících

vracela jako Santuzza v Mascagniho *Sedláku kavalírovi*, Pucciniho *Tosca*

a Cizí kněžna v *Rusálce*). **Zpívala na galakoncitech v kanadském**

Torontu, ve španělské Valencii i Seville, na švýcarském turné účinkovala

ve Verdiho *Requiem*, v Mozartově *Requiem* zpívala v Mnichově, v Brittenově

Válečném requiem v londýnské Royal Albert Hall, v Janáčkově *Glagolské mši*

znovu v Londýně a také v Torontu, Vídni a Athénách.

V Národním divadle moravskoslezském se dosud Eva Urbanová před-

stavila v roli Kostelničky Buryjovky v Janáčkově *Její pastorkyni* a zejména

jako Emilia Marty v Janáčkově *Věci Makropulos*, kterou nastudovala přímo

pro ostravskou operu. Nyní v NDM vystupuje v titulní roli Catalaniho vzácně

uváděné opery *LA WALLY* a připravuje se na roli Ortrudy ve Wagnerově

Lohengrinovi.

Eva Urbanová jako Emilia Marty v Janáčkově Věci Makropulos Foto Martin Popelář

Poprvé v Ostravě

Sopranistka **OLGA ROMANKO**

jako Wally

Zpěv vystudovala na konzervatoři

v Moskvě. **V roce 1987 vyhrá-**

la prestižní pěveckou soutěž

v Rio de Janeiru a zúčastnila

se mistrovských kurzů v Teatro

Regio di Parma. K nejvýznamněj-

ším rolím jejího repertoáru patří Verdiho *Aida*, Desdemona

(*Otello*), Leonora (*Trubadúr*), Amélie (*Maškarní ples*), Pucciniho *Tosca*,

Madama Butterfly, *Turandot*, *Manon Lescaut*, Cileova *Adriana Lecouvreur*,

Leoncavallova *Nedda* (*Komedianti*) nebo Mascagniho *Santuzza* (*Sedlák*

kavalír). **Vystupovala v předních operních domech a koncertních**

sálech po celém světě, mj. v Teatro Comunale v Bologni, Staatsoper

v Hamburku, Bayerische Staatsoper v Mnichově, Deutsche Oper v Berlíně,

Staatsoper ve Vídni, Opéra Municipal de Toulon, Teatro Colón v Buenos

Aires, Palacio de Bellas Artes v Mexiku, v New Jersey Opera.

Spolupracovala s dirigenty Brunem Campanellou, Marcem Armiliatem,

Gerdem Albrechtem, Danielem Gattim a dalšími. **Vystoupila po boku**

pěvců Plácida Dominga, José Cury nebo Renata Brusona. Její

diskografie zahrnuje mimo jiné i nahrávku Pucciniho *Sestry Angeliky*

pod taktovkou Bruna Bartolettiho pro společnost Decca, dvě nahrávky

Verdiho *Requiem* pro Capriccio Digital a Ars Musici a Dvořákovu *Vandu*

pro společnost Orfeo.

Olga Romanko v roli Čo-Čo San v Pucciniho opeře Madama Butterfly v Santa Cruz de La Palma Foto archiv

Poprvé ve své kariéře Hagenbachem

Argentinský tenorista

GUSTAVO PORTA

Zpěv vystudoval na konzervatoři

v Cordobě a na Instituto Superiore

d'Arte při Teatro Colón v Buenos

Aires, kde také debutoval jako Mono-

statos v Mozartově *Kouzelné flétně*.

V roce 1999 přesídlil do Itálie, kde

vytvořil například Dona José v Bize-

tově *Carmen*, Pinkertona v Pucciniho

opeře *Madama Butterfly* nebo Arriga ve Verdiho *Sicilských nešporách*.

Poté začala jeho kariéra strmě stoupat, **spolupracoval s významnými**

režiséry, jako je Franco Zeffirelli (Verdiho *Aida* v Římě a ve Florencii)

či Pier Luigi Pizzi (Verdiho Aroldo v *Piacenze*) a také dirigenty, jako jsou

Richard Bonyngue (Verdiho *Lombardané* v Teatro Colón v Buenos Aires),

Rafael Frühbeck de Burgos (Bizetova *Carmen* v Tel Avivu) a Yves Abel

(*Carmen* v *Cagliari*). Z jeho dalších rolí jmenujme alespoň rytíře des

Grieux (Puciniho *Manon Lescaut*), Macduffa (Verdiho *Macbeth*), Radama

(Verdiho *Aida*), Manrica (Verdiho *Trubadúr*), Cania (Lencavallovi *Komedi-*

anti) Polliona (Belliniho *Norma*), Maria Cavaradossiho (Pucciniho *Tosca*)

nebo Dicka Johnsona (Pucciniho *Děvče ze západu*).

Gustavo Porta v roli Manrica ve Verdiho Trubadúrovi v Palermu Foto archiv

V roli Hagenbacha stálý host

opery NDM

Italský tenorista

GIANLUCA ZAMPIERI

Operní zpěv **studoval ve Vídni**

u jednoho z nejvýznamnějších

tenoristů 20. století Franca Corelliho.

Již během studií debutoval v roce 1992

v roli Dona José v Bizetově *Carmen*

na Vienna Open Air Festival. **Od roku**

1992, kdy zvítězil v Operní soutěži

Mattii Battistiniho v italském Rieti, hostoval v předních operních

domech v Itálii (Bologna, Benátky, Janov, Řím, Palermo, Turín ad.) a po celém

světě (Bonn, Lima, Curych, Budapešť, Praha, Bratislava, Monte-Carlo, Taipei).

Na svém repertoáru má například titulní roli *Guntrama* ve stejnojmenné

opeře Richarda Strausse, kterou zpíval v Teatro Bellini v Katánii, Wagnerova

Siegfrieda v *Soumraku bohů* a *Tristana*, které ztvárnil na hudebním festivalu

v tyrolském Erlu, Verdiho *Otella*, v němž se představil v Ankaře a v Badisches

Staatstheater v Karlsruhe.

K jeho dalším rolím patří Princ v Dvořákově *Rusálce*, Laca v Janáčkově *Její*

pastorkyni a Manolios v Martinů *Řeckých pašijích* – všechny tři role provedl

s velkým úspěchem na scéně NDM v Ostravě. **Za roli Laci získal Cenu**

ředitelky v rámci festivalu Opera 2005. K dalším oceněním patří Cena Thálie

2008 za titulní roli Cyrana z Bergeracu v opeře Franca Alfana, kterou nastu-

doval rovněž pro ostravské divadlo a v této roli se představil také v Karlsruhe.

Angažmá tohoto pěvce v poslední době přivedla například do Teatro dell'O-

pera v Římě (Princ v *Rusálce*), do Palacio de Bellas Artes v Mexico City (Laca

v *Její pastorkyni*), do Teatro Goldoni v Livornu (Giordano – Andrea Chénier).

K jeho dalším významným rolím patří Verdiho *Otella*, Smetanův *Dalibor* a Loris

v Giordanově *Fedoře*. V lednu 2013 se poprvé v Ostravě představí jako Albert

Gregor v Janáčkově *Věci Makropulos*. (dj)

Gianluca Zampieri s Evou Dřízgovou-Jirušovou v Janáčkově Její pastorkyni v NDM Foto Daniel Jäger

UVEDLI JSME

Antonín Dvořák (1841–1904)

ARMIDA

Světové téma – světová opera!

Opera o čtyřech jednáních z roku 1903, libreto Jaroslav Vrchlický

Hudební nastudování	Robert Jindra
Dirigent	Robert Jindra / Jan Šrubař
Režie	Jiří Nekvasil
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Simona Rybáková
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

V hlavních rolích **Dana Burešová / Eva Dřizgová-Jirušová** (Armida), **Tomáš Černý / Valentin Prolat** (Rinald), **Richard Haan / Ulf Paulsen** (Ismen), **Martin Gurbal' / Jan Štáva** (Hydraot), **Martin Bárta / Michal Křístek** (Bohumír) a další

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Petr Kupka**

Nastudování v českém originále s českými titulky.

Premiéra 3. a 5. května 2012 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme 4., 9. a 24. října v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Z MEDIÁLNÍCH OHLASŮ:

Jak v Ostravě vzkřísili Armidu

„(...) Za hlavní plus nového nastudování ARMIDY lze považovat skutečnost, že režie Jiřího Nekvasila se nepouští do dnes tolik oblíbených aktualizací, ale vypráví příběh zcela v intencích libreta. (...) Neznamená to však, že by jevištní podoba inscenace byla založena na doslovné výpravě. Výtvarné řešení kostýmů je sice víceméně tradiční, ale scénografii lze označit spíše za minimalistickou, využívající stejný prostorový rámec pro všechna čtyři dějství, přičemž odlišení jednotlivých prostředí je spíše jen naznačeno malými obměnami některých architektonických prvků. Nejvýraznějším z nich – stává se jakýmsi výtvarným mottem inscenace – je konstrukce silně připomínající mříž, kterou lze v obecné rovině chápat jako symbol rozdělení dvou odlišných myšlenkových (náboženských) světů. (...) Výrazným kladem inscenace je většina představitelů hlavních i vedlejších rolí. (...) Tomáš Černý jako Rinald potvrdil své postavení jednoho z nejlepších českých tenoristů současnosti. Jeho znělý, příjemně zabarvený hlas neztrácel své kouzlo ani v horní dynamické hladině a bravurně zvládl i značně pěvecky i herecky exponovaný rozsáhlý výstup ve čtvrtém dějství („Sám, v poušti sám“). Totéž lze říci i o Richardu Haanovi, který interpretoval třetí nejrozsáhlejší part, postavu čaroděje Ismena. (...)“

Ondřej Šupka, Opera PLUS

Valentin Prolat (Rinald) Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Mistrovská Armida opět na scéně

„V současném ostravském nastudování nejvíce zaujala dvojice protagonistů. Při premiéře 3. května uchvátila Dana Burešová svým mocným, temně zabarveným sopránem. Tomáš Černý v roli Rinalda plně rozvinul pěveckou zralost dnes už hrdinného tenoru.(...)“

Ivan Ruml, Týdeník Rozhlas

Armida (pohled z Prahy)

„(...) Dirigentu Robertu Jindrovi se hudebním provedením ospravedlnění tohoto Dvořákova díla dokonale zdařilo. Rozehrál symfonicky pojatý orchestrální part s důmyslně rozpracovaným předivem a vrstvením příznačných motivů v celém rozpětí kontrastů

Richard Haan (Ismen) Foto Martin Popelář

barev a dynamiky a projevil veliký smysl pro Dvořákovy velkooperní účinky.(...)“

Milan Pospíšil, Harmonie

Ostrava: Armida

(...) Jiří Nekvasil příběh zinscenoval zcela volně, prostě a přirozeně a zbavil jej trapností. David Bazika nalezl výtečné scénické řešení, většinou se hraje na prázdném jevišti s jen několika nutnými rekvizitami a fenomenální světelnou režii a v krásných kostýmech Simony Rybákové. Zase jednou to byl důkaz toho, že režisér, který dílu věří, dokáže publikum očarovat, i když se obsah jen hemží trapnostmi. Eva Dřizgová-Jirušová zapůsobila jako vysoce dramatická Armida. Jako je tomu u většiny slovanských hlasů, občas jsou tu a tam patrné ostré výšky. Valentin Prolat, jehož má možná vídeňské publikum ještě v paměti jako Fausta v Aldenově inscenaci ve Volksoper, se mezitím vyvinul v hrdinného tenora a náročnou partii Rinalda zvládl bez námahy. Snad nejsilnější dojem zanechal ovšem Richard Haan, jehož známe z mnoha inscenací brněnské opery, jako zloduch Ismen. Všichni ostatní účinkující i homogenní sbor a orchestr Národního divadla pod vedením Roberta Jindry měli na zdaru této inscenace svůj podíl. Divadlo Antonína Dvořáka dělalo tohoto večera svému jménu vskutku čest. (...)

Walter Nowotny, Der Neue Merker

Scéna z druhého jednání Foto Martin Popelář

Závěr druhého jednání Foto Martin Popelář

VZPOMÍNÁME

Ve věku třiačtyřiceti let zemřela 17. července hostující sólistka opery a operety NDM paní **YVETTA TANNENBERGEROVÁ**. V posledních patnácti letech ztvárnila na jevištích NDM více než desítku rolí: Malvína – Vampýr, Konstance v Únosu ze serailu, Giovanna d'Arco ve stejnojmenné Verdiho opeře, Rosina – Lazebník sevillský, Rachel v Židovce, Pamína z Kouzelné flétny, Jenůfa – Její pastorkyňa; Mária – Vtáčník. Ještě na přelomu letošní zimy a jara mohli Yvettu Tannengerovou vidět ostravští diváci jako Rychtářku v Její pastorkyni.

Magie divadelního prostoru

Scénograf Vladimír Šrámek a scénografie Státního divadla v Ostravě v letech 1960–1990

25. září – 25. listopadu 2012

v Ostravském muzeu

po – pá: 9.00 – 17.00

so: 9.00 – 13.00, ne: 13.00 – 17.00

www.ostrmuz.cz

Jedné z nejvýraznějších osobností historie ostravského divadla druhé poloviny 20. století – scénografovi Vladimíru Šrámkovi bude v Ostravském muzeu věnována výstava. Představí výběr z jeho reprezentativních scénografií i ukázky z prací scénografů, kteří v době jeho šéfování v Ostravě pohostinsky opakovaně působili a patřili ve své době ke špičce československé scénografie. Dále nabídne interaktivní ateliér, který umožní veřejnosti proniknout do tajemství a významu scénografie jako složky divadelní inscenace. Pro přípravu této části expozice byl osloven scénograf prof. Petr Matásek z katedry Loutkového a alternativního divadla DAMU Praha. Kurátorkou výstavy je Mgr. Lenka Černíková, scénář vytvořil PhDr. Ladislav Sliva, odborně spolupracovala Mgr. Andrea Pánková. Projekt pořádá Ostravské muzeum a Národní divadlo moravskoslezské.

Šrámkův model scény pro Optimistickou tragédii z roku 1959

Vladimír Šrámek (1927–2012)

Studoval obor divadelní výtvarnictví (scénografie) na AMU v Praze. Po absolutoriu v roce 1950 odešel se skupinou Disk do ostravského divadla do stálého angažmá. Ve svých třiatřiceti letech se po odchodu scénografa Jana Obšila stal šéfem výpravy Státního divadla v Ostravě (nyní Národní divadlo moravskoslezské), kterým byl až do roku 1990. V Ostravě působil jako scénograf celých čtyřicet let a vytvořil zde přes dvě stě scén v činohře, opeře, operetě i baletu. Jak sám říkal: „Ostrava mě od začátku chytla svěžestí problémů, jasností kontur. Výtvarně je to velice dramatické město, rudé nebe, vysoké pece, struska... Zní to možná banálně, ale pro výtvarníka je to skutečně působivé. Je to město, které žije plným životem a lidé v něm jsou přímí a nezáludní.“ (de)

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Oscar Wilde (1854–1900)

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA*Lehkovážná komedie pro seriózní publikum*

Režie: Vít Vencel

Premiéra 18. října 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Marian Palla (1953)

SAJNS FIKŠN*Ulltle švihlá komedie*

Režie: Věra Herajtová

Premiéra 22. listopadu 2012

v Divadle Jiřího Myrona

Martin Walser (1927)

SMRTIHLAV*Drama o tom, jak rodiče zatají svou temnou minulost a ona padne na hlavy jejich dětí*

Režie: Peter Gábor

Premiéra 31. ledna 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

John M. Hayes (1919–2008), Jack Trevor Story (1917–1991), Alfred Hitchcock (1899–1980), Marek Pivovar (1964)

TRABLE S HARRYM*Komedialní detektivka zcela naruby*

Režie: Lubomír Vajdička

Premiéra 4. dubna 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ*Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí velká tajemství přírody i lidí*

Režie: Peter Gábor

Premiéra 11. dubna 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Joseph Bédier (1864–1938)

– Janusz Klimsza (1961)

TRISTAN A ISOLDA*Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí*

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 13. června 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Billy Roche (1949)

SLOŽ MĚ NĚZNĚ

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 30. ledna 2013

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Činohra NDM je na Facebooku:

ČINOHRÁ NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Milan Uhde, Miloš Štědroň – BALADA PRO BANDITU

Pavlaína Kašková (Derbaková) a Vladimír Polák (Derbak)

Foto Radovan Šťastný

SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Vrátit' svetu stratenú harmóniu, unášať sa magickou silou noci a mileneckých vzťahov nám určite dopraje pán Shakespeare a jeho Sen noci svatojánské

OSTATNÍ REPERTOÁR ČINOHRY NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2012)

Mimo premiéry reprizujeme také následující inscenace ze stálého repertoáru:

Milan Uhde – Miloš Štědroň
BALADA PRO BANDITU
12. 9. (18.30), 20. 9. (18.30),
2. 10. (18.30), 8. 10. (18.30)

14 Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
10. 9. (19.00), 23. 9. (20.00),
13. 10. (19.00), 21. 10. (16.00)

George Tabori
MŮJ BOJ (MEIN KAMPF)
10. 9. (18.30), 11. 9. (18.30)

Božena Němcová – Jan Alda
SŮL NAD ZLATO
21. 9. (18.30), 11. 10. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (HOLE DUPY)
15. 9. (18.30), 22. 9. (18.30), 29. 9. (18.30),
30. 9. (18.30), 9. 10. (18.30)

Michael Cooney
HABAĐŮRA
27. 9. (18.30)

Mili diváci a priatelia divadelného umenia, dusno letných večerov sa pomaly končí a my sa tešíme na Vás, na Vaše reakcie a predovšetkým na jedinečný kontakt a dialóg medzi javiskom a hľadiskom, ktorý môžeme spoločne prežiť s Vami na našich divadelných predstaveniach. **Veľká vášnivá láska, sila priateľstva ale aj jeho zrada – to sú mimoriadne silné fenomény v živote Nikolu Šuhaja. Jeho životný príbeh v Baladě pro banditu, ktorú sme odpremiérovali na konci minulej sezóny, plný magickej sily, temperamentu a podmanivej hudby, si určite nenechajte ujsť.** Novú divadelnú sezónu odštartujeme premiérou brilantnej komédie Oscara Wildea – Jak důležité je mít Filipa. Humor a múdrosť tohoto anglického autora si v niekoľkých reprízach pripomenieme aj v komédii Ideální manžel. Fantaskná komédia Sajns fikšn je dielom českého autora Mariana Pallu, ktorú pripravujeme do špeciálne upraveného priestoru Divadla Jiřího Myrona. Zkušebna Divadla Antonína Dvořáka sa v českej premiére hry írského dramatika Billy Rocha Slož mě něžně premení na boxerský

ring. V ďalšej českej premiére hry Smrtihlav najuznávanjšieho a najkontroverznejšieho nemeckého spisovateľa a dramatika Martina Walsera budeme svedkami strhujúceho psychologického thrilleru, v ktorom sa deti túžia vyrovnáť so šokujúcim previnením ich otcov. Láskový čierny humor s detektívnym nábojom sú mimoriadne prednosti textu Sira Alfreda Hitchcocka Trable s Harrym. Vrátiť svetu stratenú harmóniu, unášať sa magickou silou noci a mileneckých vzťahov nám určite dopraje pán Shakespeare a jeho Sen noci svatojánské. A láska bude kraľovať aj v nesmrteľnom príbehu o Tristanovi a Izolde, ktorý nepretržite provokuje filmových a divadelných tvorcov k jeho uvedeniu.

Tešíme sa na stretnutia s Vami! Peter Gábor

Scéna z inscenace POPRASK NA LAGUNĚ Foto Radovan Štašný

Scéna z inscenace POPRASK NA LAGUNĚ Foto Radovan Štašný

PŘIPRAVUJEME

Oscar Wilde (1854-1900)
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Lehkovážná komedie pro seriózní publikum

Překlad Pavel Dominik
Režie Vít Venc
Dramaturgie Klára Špičková
Scéna Michal Syrový
Kostýmy Dana Hárová

Osoby a obsazení:
Jack Worthing Vladimír Polák
Algernon Moncrieff Igor Orozovič
Gwendolína Fairfaxová Andrea Mohylová
Cecilie Cardewová Petra Lorencová
Lady Bracknellová Veronika Forejtová
Chasuble David Viktora
Slečna Prismová Anna Cónová
Merriman Miroslav Rataj
Lane Vladimír Čapka

Premiéra 18. 10. 2012 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka
Dále hrajeme 20. a 26. 10 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Kdo by neznal alespoň jedno slavné dílo nebo bonmot spisovatele Oscara Wildea? Celebrity, kterou všichni obdivovali, aby ji ve jménu společenských mravů nakonec poslali do vězení? Muže, který si před svou smrtí raději změnil jméno? Otce, jemuž bylo zapovězeno vídat své syny? Umělce, který se stejně jako jeho románový hrdina zamiloval do plavovlasého zhyřalce s andělskou tváří, aby ho ten následně zničil?

Pokrytectví, dvojsmysly, přetvářky, závislosti, hry se slovy a pronikání za jejich povrchní estétství. Vtip a ironie a za tím vším hledání podstaty lásky a života. To vše se vine středem Wildeova díla stejně jako jeho osudu.

Wildeova nezkrotná osobnost neviděla v lidech vlastnosti dobré a špatné. Rozděloval je spíš na zábavné a nudné. Pocházel z intelektuální rodiny, vystudoval nejprestižnější školy, přednášel v USA i v Kanadě, živil se jako novinář, esejista, dramatik, výhodně se oženil a nevýhodně

Návrh scény Michala Syrového pro Národní divadlo moravskoslezské

zamilovával... Hry Vějíř lady Windermereové, Ideální manžel (stále na repertoáru činohry), Jak důležité je mít Filipa (u nás poprvé uvedena roku 1904 ve Švandově divadle na Smíchově), novela Strašidlo cantervillské, pohádky Šťastný princ nebo román Obraz Doriana Graye si získaly čtenáře i diváky po celém světě.

V roce 2007 rehabilitovala britská společnost vyobcovaného Wildea cenou za nejlepšího britského humoristu v dějinách. Svým výrokem na smrtelné posteli: „Budťo tyto záclony, nebo já!“, porazil komika Spika Milligana, který má na hrobě epitaf: „Říkal jsem vám, že na mě něco leze.“

„Probudil jsem fantazii svého století tak, že kolem mne vytvořila mýty a legendy. Shnul jsem filosofické systémy v jedinou větu, celý život v jediný epigram.“

Provokatér a dandy Wilde učinil ze svého života umělecké dílo! Jeho efektní módní styl si nezažel s fascinující hrou myšlenek, kterou zářil v každé společnosti. Brzy se ocitl na jejím nejvyšším výsluní, aby následoval o to tragičtější pád.

Pro Wildea znamenal největší úspěch rok 1895. Krátce po sobě byly uvedeny hry: Ideální manžel a za neuvěřitelných šest týdnů Jak důležité je mít Filipa. Svět této hry je plný paradoxů lidských povah, absurdního dandysmu a mistrně vystavěné zápletky. Už jste se, pánové, někdy vydávali za někoho, kým nejste? Už jste se, dámy, někdy zamilovaly do herce, který jen hraje svou roli? Už vám někdy postavení partnera přidalo body na jeho stupnici atraktivity? Pak je tato komedie právě pro vás!

Jack a Algernon jsou přátelé. Jack je v Londýně Filipem, doma na venkově Jackem. Algernon má zase neexistujícího přítele Bunburyho, který one-
mocní pokaždé, když se Algie potřebuje něčemu

vyhnout. Oba mají ale také krásné příbuzné, do kterých se navzájem zamilují. Když se Algernon na venkově představí jako Jackův bratr Filip, dostane sebe i přítele do pěkné patálie. Přítomné dámy jsou totiž rozhodnuty o svého neexistujícího Filipa (Jacka i Algernona) bojovat! Mít atraktivní jméno a ty správné rodiče je totiž nadevše, nejen pro Lady Bracknellovou. Absurdní lpění na povrchnostech nám s humorem odhaluje hloubky našich povah a světa, ve kterém chceme udělat dojem.

Wildeův osobní dandysmus nebyl tak mělký, jak typičtí představitelé tohoto typu bývají. Nejen v Obrazu Doriana Graye, ale i v pohádce Šťastný princ zjistíte, jak podstatná byla pro Wildea duše! Vedle Baudelaira byl jedním z nejdůležitějších představitelů dekadence 19. století. Nesouhlasit se třemi čtvrtinami britské veřejnosti je základní podmínkou duševního zdraví, tvrdil tento kritik viktoriánské přetvářky. V roce 1896 ho přesto srazila na kolena – odsouzením za vztah k Bosiemu, lordu Alfredu Douglasovi, mladíkovi s básnickými ambicemi.

Kontroverzní Wildeův život se později stal impulsem dalším umělcům. Film režiséra Gilberta z roku 1997 je ku příkladu vynikající poctou slabostem i síle Wildeovy osobnosti. (kš)

MĚLI BYSTE VĚDĚT
The Importance of Being Earnest znamená v doslovném překladu *Jak je důležité být vážným / být Ernestem*. Protože se ale v případě připravované inscenace můžete těšit na nový, svěží překlad Pavla Dominíka, bylo nutné zachovat autorská práva nápadu J. Z. Nováka: „*Jak je důležité mít Filipa*“ a název hry odlišit.

UVEDLI JSME

Milan Uhde (1936) – Miloš Štědroň (1942)
BALADA PRO BANDITU
Bylo tu, bude tu...
Kulturní český muzikál

Inscenační úprava	Peter Gábor, Marek Pivovar, Klára Špičková
Režie	Peter Gábor
Dramaturgie	Klára Špičková
Hudební aranžmá	Vlastík Šmída
Hudební nastudování	Jiří Šimáček
Choreografie	Jaroslav Moravčík
Scéna	Jan Štěpánek
Kostýmy	Katarína Holková
Korepetice	Jiří Šimáček, Jozef Katrák

Osoby a obsazení:	
Nikola Šuhaj	Igor Orozovič
Eržika	Veronika Lazorčáková
Morana	Veronika Forejtová
Mageri	Jan Fišar
Derbak	Vladimír Polák
Derbaková	Pavína Kafková
Velitel četníků	David Viktora
Starý Drač	Miroslav Rataj
Kubeš	František Strnad
Uhrín	Jaroslav Rusnák
Baba	Marie Logojdová
Mara, 2. čarodějnice	Andrea Mohylová
Eva, 3. čarodějnice	Daniela Kupčíková
Jura Šuhaj	Filip Březina
Andrej Drač	Marian Mazur
Četník Bouda	Libor Olma
Četník, Laco Totín	Marcel Školout
Četník, Pošmistr	Pavel Liška
Vageryčová	Ludmila Forétková
Dívka	Veronika Macková

Uvádíme **12. a 20. září a 2. a 8. října, vždy od 18.30 hodin** v Divadle Jiřího Myrona

Pokud jsem si to správně zapamatoval, podle statistického výpočtu Miloše Štědroně čítá počet repríz všech inscenací Balady pro banditu na českých jevištích 1231. Těžko soudit, proč je tato hra se zpěvy (záměrně se zdráhám užít označení muzikál) stále tak populární. Jisté však je, že kdykoliv ji které-koli divadlo nasadí na repertoár, ihned vyvolá veliký zájem.

Režisér Peter Gábor se s titulem střetává již potřetí. Ostravskou inscenací z roku 1996 poprvé ukázal, že takovýto titul může obstát i na velkých jevištích. Potvrzuje to také jeho nastudování v Divadle Na Fidlovačce v roce 2004. **Po šestnácti letech se tedy BALADA PRO BANDITU navrácí zpátky do Ostravy na stejná divadelní prkna.**

Peter Gábor k tomu podotýká:

„Jako velmi pozitivní vnímám, že i napotřetí ten text najednou otvírá ještě jiné dimenze, takže nejde o nějakou kopii anebo přesnou citaci. S jiným scénografem, jiným výtvarným řešením, s jiným hudebním aranžmá a samozřejmě jiným hereckým obsazením – což je pro mě jako režiséra vždy nejinspirativnější – se vám otevírají nové možnosti dotahovat dané situace a význam jednotlivých postav, a to mě na tom baví. Pokud je text kvalitní, můžete s ním pracovat i vickrát, a pokaždé jinak. V případě tohoto ostravského nastudování Balady pro banditu půjde především o baladu jako žánr, který jak režisérovi, tak hercům poskytuje obrovský prostor pro uplatnění poetického jazyka a pro hru se symboly a metaforami. Soustředíme se nejen na příběh, ale i na postavy a jejich charaktery, například na antihrdinu Nikolu a jeho velkou touhu po svobodě a nezávislosti, která je nakonec zmařena.“

Muzikál? Ne, balada!

Třebaže BALADA PRO BANDITU vykazuje znatelné rysy muzikálu – a ostravská inscenace svým velkolepým pojetím na něj bezprostředně poukazuje – označení balada mi připadá jako nejpřípadnější. Neboť ta jako žánr v sobě spojuje prvky tří základních literárních druhů – lyriky, epiky i dramatu. A její užítí se neváže vždy jen k řeči vázané, tedy k poezii. Uplatnění baladické kompozice je běžné i v dílech prozaických. Ostatně Olbrachtův *Nikola Šuhaj* loupežník, jímž se Milan Uhde nechal inspirovat při psaní této hry, se v literární teorii charakterizuje jako baladický román. A zrovna tak i v nové inscenaci se prolínají vlastnosti příznačné jak pro poezii, tak pro vyprávění i divadelní hru. Ponurou **atmosféru balady předznamenává už samotné výtvarné řešení scény.** Inscenace má též rychlý spád (typický znak každé balady), jímž je nám nepřímo dáno na srozuměnou, že vše nakonec spěšně spěje ke svému konci.

Strhující písně, živá kapela

Ovšem co se nám nejdříve v mysli s BALADOU PRO BANDITU pojí, jsou především líbezné melodie Miloše Štědroně, v nichž vydatně, ale po svém využívá slohových postupů lidové písně. Křepký ozvuk lidové hudby je obzvláště slyšitelný v písni *Řekla jsem si, milý*. Všechny písničky doprovází živá kapela, která má oproti předešlé ostravské inscenaci početnější a nadto typově velice pestré nástrojové obsazení, včetně například kubánských kong či didgeridoo. **Až na jednu výjimku pocházejí všechny písňové texty z moravského a slovenského folklóru.** Milan Uhde je však počeštil a ještě připsal vstupní a zároveň i závěrečnou píseň *Zabilí, zabilí*, která jediná je jeho výtvozem. Mimochodem, je jisté pozoruhodné, že celou hru napsal za pouhých čtrnáct dnů.

UVEDLI JSME

Milan Uhde a Balada pro banditu. K napsání mu stačilo pouhých čtrnáct dní!

Žena a dva muži

V Gáborově pojetí je zdůrazněn milostný vztah rotmistra Kubeše se Šuhajovou ženou Eržikou. **Jsme přímo uchvácení ožehavou něhou této zapírané lásky, která je v ustavičném nebezpečí.** Však Nikola zpívá: *„Jatelinka drobná / trávu převyšuje. / Ať se u mé milé / žádný nestavuje, / žádný nestavuje. // A když se zastaví / ať ji nemiluje, / nebo se krvavé / polívky napije, / polívky napije.“* Možná právě ta obava, že jejich vzájemný cit může být tak rychle přerván, oba milence o to naléhavěji posiluje v jejich pokušení. Všudypřítomná Morana s čarodějnicemi Evou a Marou škodolibě na ně doráží:

Morana	Milovat ji, Kubeši, stojí život.
Kubeš	Ať.
Morana	Eržiko, Eržiko, koho máš u sebe?
Eržika	Koho chci.
Eva	A toho druhého, toho nechceš?
Eržika	Ticho, probohl!
Mara	Koho s kým jsi vlastně podvedla?
Eržika	Nikoho! Mám je ráda oba.
Eva	Ale Nikolu víc.
Eržika	Nikola je svátek, a ten je jednou do roka. A Pavel... Pavel je všechno ostatní.
Morana	Takhle mluvit, Eržiko, je hřích.
Eržika	Proč? Pánbůh stvořil všední dny i neděle!

Tento nádherný dialog je jen jedním z mnoha svědectví o tom, jak prostince může být vypovězena složitá životní skutečnost. Je někdy vskutku sví-

zelné určit přesné citové rozmezí: toho mám ráda a toho miluji. **Lze lásku vždycky spolehlivě odstupňovat? Občasný milenec či milenka nás zpravidla nevidaně povyrazí a obšťastní. Jenže pro lásku je největší zkouškou každodennost.** Teprve v jejím ovzduší se ukáže, jaká ta láska vlastně je.

V nové inscenaci je dobře ořejměn povahový protipól těchto mužských postav: oba Eržiku milují. Jenže zatímco Kubeš je podle svých slov „domácí člověk“, který jeví ochotu se o ledasco přičinit, Nikola si kvůli své dobrodružné nátuře bezohledně „jde svou cestou, ať vede, kam chce“. Na otázku Eržiky: *„Ty, Nikolko, proč nemůžem žít jako jiní?“* odpovídá Šuhaj: *„Jiní jsou jiní, já jsem já.“*

Nikola – hrdina nebo sobec?

V tomto sebevědomě odhodlaném postoji tkví veškerá svěbytnost Nikoly Šuhaje. **Nehleďte v něm povýšenectví. To mluví člověk, který si je víc než kdokoli jiný vědom své lidské neopakovatelnosti a jedinečnosti.** Igor Orozovič zmíněnou repliku pronáší s náležitě sebestředným přízvukem. A my nepochybujeme – ani v nejmenším. Jeho Nikola se sice může jevit jako výstřední sobec, postupně však nabýváme přesvědčení, že i on ví o svých slabostech a v rozhodující chvíli mu neschází pokora. **Díky hereckému projevu Veroniky Lazorčákové a Františka Strnada zase cítíme, že láska mezi Eržikou a Kubešem je jaksi plnější a pronikavější než u Eržiky a Šuhaje.** Hlavní ženská role v podání Lazorčákové je oddanou ženou, která se však před nikým nepokořuje, stejně se strachuje o jednoho i o druhého muž-

ského; František Strnad zase výmluvně ztvárňuje svého Kubeše coby bytostně něžného chlapáka. Konečně, uvidíte sami.

Herecký koncert na jevišti

Šarmantní herecký výkon podávají též Jan Fišar a David Viktora. **Žid Mageri, zosobněný Fišarem, nám může v jistém smyslu imponovat právě svou prohnanou inteligencí, s níž si podmaňuje celé okolí za účelem dosažení svých cílů. Viktorův Četnický velitel si bezděky získává náš přirozený soucit s nelehkým údělem své profese.** Naprosto nenapodobitelné je jeho bezradně teskné zvolání, řečené přímo do publika: *„Tady nejde nikomu nic přišít!“* Mnozí diváci si je v mžiku správně vyložili jako narážku na soudobý právní i politický systém. **Scény, v nichž se pak oba herci objevují společně, patří k těm nejlepším.** Obě jejich postavy charakterizuje neústupnost, ale i rozdílný způsob jednání. A tak tu je do kontrastu postavena umírněná, nevzrušivá díkce Fišara (Mageri si je jist, že vždy dosáhne svého) proti prchlivé, nepokojné a netrpělivé mluvě Viktory (Velitel četníků shledává, že jeho pozice je čím dál nejistější).

Píseň *Zabilí, zabilí*, která rámuje celý příběh, vyslovuje svými verši opěťovanost, jakož i pomíjejcnost a nestálost všech pozemských věcí a jevů: *Bylo tu, není tu, / havrani na plotu. / Bylo víno v sudě, / teď tam voda bude.* Citelně si to uvědomuje zvláště Nikola: *„Podívej na ty hvězdy! Ty hvězdy tady budou a my tady nebudem.“* Proto se na jevišti i v příběhu vyskytuje Morana – slovanská bohyně noci, zimy a smrti – kterou ztělesňuje Veronika Forejtová. I když z velké většiny vystupuje v pozadí, má v inscenaci důležité místo; je totiž trvale přítomna všemu dění. Tak jako v životě.

A to je myslím i jeden ze stěžejních významů celé této balady: skutečnost, že **ať se děje co se děje, ať jde o dobro či zlo, všeho do času.** (on)

Hereckým koncertem je pojetí Mageriho Jana Fišara a Velitele četníků Davida Viktory Foto Radovan Šťastný

Veronika Lazorčáková jako žena mezi dvěma muži – jako krásná Eržika se svou láskou na všední a sváteční dny Foto Radovan Šťastný

Holka, co nerada odpovídá
na obtížný otázky

Ne že by byla líná nebo se chovala nadřazeně, spíš se necítí v roli teatrální divy, která by měla rozdávat úsměvy a moudra. I tak ale na sebe strhává pozornost. Třeba jako Sáša v IVANOVŮVI nebo Eržika v BALADĚ PRO BANDITU. Když se jí však zeptáte na nejoblíbenější roli, odpoví: pacientka psychiatrické léčebny... Nesnažte se ji zařadit, dost dobře to nejde. Taková je Veronika Lazorčáková nebo, jak ji říkají přátelé, jednoduše Lazina...

Veroniko, rok jsi v Ostravě i v souboru zdejšího Národního divadla, co to s člověkem udělá?

V první řadě jsem se stala opravdovým znalcem spojů na trati Ostrava – Brno. Kdyby mě někdo o půlnoci vzbudil, abych vyjmenovala čas odjezdu všech vlaků, zvládla bych to s přehledem. Taky jsem si zvykla pít ráno kafe, protože mi po probuzení trvalo hodinu, než jsem začala vnímat. To pocítil především Igor Orozovič při zkoušení BALADY PRO BANDITU. Ze začátku zkoušky jsem reagovala pomalu a hloupě se usmívala. Postupně si na to zvykl a naučil se to nekomentovat – ale díky kávě jsem tu hodinu stáhla na půlhodinu, zatím. Cestou k naprosté profesionalizaci bude tedy zdvojnásobení dávky kofeinu, aby se manko smazalo úplně. A abych nezapomněla, Ostrava mě naučila koupit si a cvaknout jízdenku na MHD za každých okolností, i kdyby byla neděle 5 hodin ráno!

Nemohla bys to nějak shrnout?

Ve finále si myslím, že jsem za ten rok v tomhle městě a hereckém souboru zažila zásadní duševní změny – především s tou kávou a také díky „naučným okénkům“ o životě kolegy Vladimíra Poláka (díky, Vlášdo!). Těším se na příští sezónu a další zlomové okamžiky a poznatky, které mi Ostrava jistě přinese.

A co zdejší rozlehlá jeviště?

Baví mě racionálně emocionální ping-pong. A ten se hraje ve dvou, takže hledám režiséra-spoluhráče!

Dříve jsem si o sobě myslela, že patřím k poměrně přizpůsobivým lidem, ale co se týče rozlehlých jevišť, už to tak suverénně tvrdit nemůžu. Je to zatím obrovský soubor mého projevu s prostorem a mám se v tomhle ohledu ještě hodně co učit od zkušených kolegů.

Vzpomeneš si ještě, s jakými pocity jsi poprvé vstupovala před ostravské publikum?

Vzhledem k tomu, že první kontakt s publikem jsem prožila u premiéry inscenace Marat/Sade, kde jsem hrála jednoho z pacientů psychiatrického ústavu, ta šílená vnitřní panika a tréma mi v podstatě dopomohla k celkem přirozenému hereckému projevu pro takový typ postavy.

Je ostravské publikum něčím specifické?

Každé publikum je specifické. Co se týče toho ostravského, všimla jsem si, že když se tady lidé baví, umí to dát náležitě najevo. A to zase baví mě. Nikdy nezapomenu na jednu z repríz DONAHA! V první řadě seděl pán, který se výsostně bavil a měl tak svébytný smích, že byl slyšet skrze všechny ostatní diváky. U některých scén jsme měli na jevišti pocit, že snad smíchy umře.

A co zdejší herecký soubor? Jak se v něm cítíš coby nováček?

Kolegové mě přijali velmi vřele. Od Vladimíra Poláka jsem dostala již nesčetněkrát zásadní rady do života, které změnily celý můj pohled na realitu. Pan Sedláček mi hned ze začátku projevil tak velkou důvěru, že se ode

mě nechá fackovat – a to jsou jen zlomky, protože není možné vyjmenovat všechno v jednom rozhovoru.

Myslím, že Ostrava má mimořádný herecký soubor a zároveň silný kolektiv. Vzalí mě mezi sebe a já si toho vážím. A nováčkovské otloukání proběhlo také, doslova, prakticky a důkladně. Paní rekvizitářka mi na konec sezóny připravila krásný diplom, ve kterém mně připomněla a ocenila všechny moje úrazy a zranění za celý rok.

Jak velký rozdíl byl mezi tvými představami o profesionálním divadle a skutečností?

Rozdíl mezi představou a realitou je asi takový jako když si patnáctiletá holka maluje, jak přijde o panenství. Většinou je to pak u nějakého plotu. To není můj případ. Já to měla ještě horší...

Se kterou rolí ses v minulé sezóně nejlépe sžívala a proč?

V nejlepším případě by se člověk měl sžít se všemi rolemi, ale mně nejvíc vyhovovalo hrát roli jednoho z pacientů v inscenaci Marat/Sade. Zkoušení bylo zábavné a osvobuzující. Člověk do své práce mohl promítnout spontánní – a někdy dost podivné – reakce na kolegy a okolní dění na jevišti. Když je kolem vás dalších dvacet bláznů, hranice mizí.

A naopak – která role pro tebe byla největším oříškem?

Nejsložitější byla princezna v pohádce SÚL NAD ZLATO. Při každé repríze mi musí s oblékáním pomáhat nejméně dva lidé a člověk má trochu pocit, jako by si oblékal dres

Jako princezna Liběna v pohádce SÚL NAD ZLATO: „Ty žluté šaty na jevišti vypadají krásně, s oblékáním mi ale musí pomoci dva lidé!“ Foto Radovan Štátný

Rok v souboru Národního divadla moravskoslezského znamenal pro herečku hodně, mimo jiné i hlavní ženskou roli v BALADĚ PRO BANDITU; na obrázku s Igorem Orozovičem Foto Radovan Štátný

na ragby – i když jsou to ve výsledku ty žluté šaty, které pak na jevišti vypadají krásně.

Jsi herečka pudová nebo přemýšlivá, jaký typ režiséra ti vyhovuje?

Obojí. I v normálním životě se často člověk nechová jen racionálně nebo jen instinktivně. Baví mě racionálně emocionální ping-pong. A ping-pong se hraje většinou ve dvou, takže hledám režiséra-spoluhráče.

Máš nějaký speciální herecký zvyk, než vejdeš večer na jeviště?

Dvakrát se poklepu na rameno a řeknu si, že jsem pašák a že to zvládnou!

Míváš před premiérou nervy?

Jednu dobu jsem si kupovala umělé nehty a vždycky před začátkem jsem si je okousala. Ale vyšlo to moc drahé. A to, že cigarety uklidňují, kvůli rodičům nemůžu odpovědět.

Kdyby mě někdo o půlnoci vzbudil, abych vyjmenovala čas odjezdu všech vlaků ve směru Ostrava – Brno, zvládla bych to s přehledem

Trochu pudová a trochu přemýšlivá – taková je dle vlastních slov Veronika Lazorčáková, na fotografii jako Sáša s Tomášem Jirmanem v inscenaci IVANOV Foto Radovan Štátný

Veronika Lazorčáková

Pochází z Olomouce, jako malá si přála být popelářkou. Vystudovala šestileté česko-francouzské gymnázium, kde docházela do divadelního kroužku. V posledním ročníku se rozhodla podat přihlášku na Janáčkovu akademii v Brně, kam byla také v roce 2007 přijata, a to do ročníku PhDr. Oxany Smilkové, Csc. Její oblíbenou činností je členství v o. s. Kočáb, se kterým absolvovala nezapomenutelné kočování po vesnicích Vysočiny, jižních Čech a Moravy. Zároveň je členkou brněnské jazz-popové skupiny Gentle Irony Trio, kde působí jako vokalistka. Hraje na klavír a mluví několika jazyky. V Národním divadle moravskoslezském ji můžete vidět jako princeznu Liběnu v pohádce SÚL NAD ZLATO, Sášu v IVANOVŮVI, Soňu v DONAHA! a nově i jako Eržiku v BALADĚ PRO BANDITU.

Vedle svého angažmá se věnuješ i kočovnému divadlu, čím je pro tebe přitažlivé?

Na kočovném divadlu mě přitahuje to, že je kočovné. Jako malá jsem měla hodně romských kamarádů a vždycky mě štválo, že už nejedzí těmi maringotkami. A já teď můžu!

Zajímáš se také i o podivné praktiky v kulturním dění v Brně, proč?

Ony totiž ty dost podivné praktiky nejsou jen v Brně.

A co ostatní ostravská divadla, stíháš jejich premiéry?

Nejsem chlebičkový typ, takže chodím radši na reprízy. Atmosféra je tam klidnější.

Existuje otázka, na kterou bys chtěla, aby se tě někdo zeptal, ale stále se tak nestalo?

Tohle je přesně ona!

A co bys na tu otázku odpověděla?

Nemyslíš, že v tvé předposlední otázce je příliš mnoho existenciální skepse?

Zajímavé. A teď já: zkus sebe sama charakterizovat jedinou větou?

Holka, která nerada odpovídá na obtížný otázky.

(jrs)

Na slovíčko s režisérem nejslavnější Wil-
deovy komedie

Ostravskému publiku se poprvé představí režisér Vít Vencel, který nastuduje hru **JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA**

Hry Oscara Wildea patří k světovému repertoáru a pro každé divadlo jsou hereckým svátkem. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA považují mnozí za vrcholnou dramatikovou hru. Jak je tomu u tebe?

Oscar Wilde bývá považován za autora, jehož hlavním dílem je jeho vlastní život. V tom případě ale – protože známe konec jeho života – napsal tragédii. Wilde sám by nejspíš považoval za neslušné dávat najevo, že své literární dílo bere vážně. Ale protože víme, jak velkou péčí a kolik času věnoval psaní Filipa a jak byl nespokojen s prvním, velmi úspěšným provedením, můžeme předpokládat, že chtěl napsat – a skutečně napsal – výjimečnou komedii, která předběhla svou dobu. Wilde je v podobné situaci jako Jaroslav Hašek: u autorů komedií nebo humoristických románů předpokládáme, že jejich napsání bylo stejně zábavné jako je jejich čtení nebo zhlédnutí.

Co je pro tebe v režii tohoto žánru nejdůležitější?

Nalézt ho. U velkých klasických komedií se někdy ptáme, co je na nich vlastně k smíchu. Myslím si, že to je proto, že se je snažíme přetvořit k obrazu svému, namísto abychom hledali, jaké jsou doopravdy.

Divadlo – to je dost možná jediný způsob, jak poznat svět a sám sebe!

Tomáš Váhala v inscenaci Konkurz, režie Vít Vencel, Divadlo F. X. Šaldy v Liberci
Foto soukromý archiv režiséra

Jako žák Otomara Krejčí jsi intenzivně vnímal poetiku Divadla za branou II. Jak se to odráží ve tvém současném chápání divadla a herecké práce?

Do Divadla za branou II jsem přišel bez opravdové zkušenosti z divadelního provozu, a tak jsem pokládal mnoho věcí za přirozené a teprve postupem doby, po konci divadla a z vlastní divadelní praxe jsem poznal, jak jsem se mýlil. Takže paradoxně, až postupem let, po konci divadla, se dozvídám, čeho jsem byl účasten, čeho jsem si měl všimnout a co jsem měl chápat.

Co to bylo?

Přesvědčení, že divadlo a zvláště divadlo dramatu, tj. divadlo opírající se o básníkův text, je jedinečný způsob, jak může člověk poznat svět a sám sebe. Že je to možná jediný způsob, který to lidem umožňuje. Že divadlo neslouží nikomu a ničemu jinému než tomuto cíli.

Máš své oblíbené dramatiky?

Teď je mým nejoblíbenějším dramatikem Oscar Wilde.

Vytvořil jsi dramatizace románů Františka Křeliny Babel, Egona Hostovského Nezvěstný, Josefa Jedličky Kde život náš je v půli se svou poutí. Chystáš se v budoucnu ještě dál prohloubit vlastní dramatickou tvorbu?

Všechny tři dramatizace vznikly z pocitu, že na jevišti chybí české hry, které by se přirozeně opíraly o naši společnou zkušenost a týkaly se nás všech, co sedíme v hledišti. Každá z nich se odehrává v nějakém krizovém okamžiku naší historie – Křelina v roce 1938 u česko-německých

Výjev z prvního uvedení hry JAK JE DŮLEŽITÉ MÍT FILIPA
Foto Wikimedia

hranic, Hostovský v roce 1948 v Praze a Jedlička v 50. letech v Litvínově a Mostě – jehož následky cítíme dodnes. V obecnstvu tak vždycky vznikalo zvláštní napětí, protože příběhy, které diváci sledovali na jevišti, se jich týkaly přímo, byly o jejich historii, o kraji, kde žili, o době, kterou zažili nebo ji důvěrně znali z vyprávění rodičů a prarodičů. Ale já doufám, že takové české hry ještě přijdou.

Je to výhoda režisovat vlastní text?

Rozhodně ne. Nemáte totiž o autorovi žádné iluze.

V Ostravě budeš režisovat poprvé. Na co se těšíš nejvíce?

Na Wildea a herecký soubor. Ne, naopak: na herecký soubor a na Wildea.

Díky za rozhovor. (kš)

MĚLI BYSTE VĚDĚT

Vít Vencel je považován za režiséra, který ctí dramatický text. Velkou inspiraci v životě získal v Divadle za branou II, jako žák Otomara Krejčí. Umělecky šéfoval libereckému divadlu, režisoval zde například inscenace: Carlo Goldoni – *Vějíř* (2007), Molière – *Zdravý nemocný* (2007), Karel Čapek – *Věc Makropulos* (2008), Arthur Miller – *Smrt obchodního cestujícího* (2008), František Křelina – *Bábel* (2009), William Shakespeare – *Sen noci svatojánské* (2009), August Strindberg – *Slečna Julie* (2010), Agatha Christie – *A pak už tam nezbyl ani jeden* (2010), Henrik Ibsen – *Divoká kachna* (2011), William Shakespeare – *Romeo a Julie* (2011), Jean Claude Carrière – *Konkurz* (česká premiéra 2012), Edward Albee – *Koza* (2012).

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Ryuichi Sakamoto (1952)
POSLEDNÍ SAMURAJ

Milostné vzplanutí mořeplavce k japonské aristokratce

Choreografie a režie: Eric Trottier a Igor Vejsada
Premiéry 1. a 3. listopadu 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)
LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Choreografie: Lev Ivanov, Marius Petipa

Nastudování: Igor Vejsada

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Premiéry 2. a 4. května 2013 v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Ryuichi Sakamoto – POSLEDNÍ SAMURAJ

Filip Staněk (William Adams)

Foto Martin Popelář

Dámy a pánové,
vážení příznivci baletního umění,

ve chvíli, kdy Vám píši, jsme v přípravách letní dovolené, na kterou se všichni těšíme – tím víc, že naše profese v průběhu sezóny nezná vikendy, svátky a vůbec volno delší než jeden den. **Věřím, že jako v každém vztahu, i mezi divadelníky a diváky je třeba občasného odloučení a oddechu, po němž se můžeme na sebe ještě více těšit.**

Samozřejmě jsme už také v přípravách nové sezóny. Chceme ji koncipovat tak, aby pro Vás byla zajímavá a krásná. Jsem velmi rád, že se mi

Divadlo je místem dobré, léčivé energie a já jsem šťastný, že v dnešní době, plné negativních zpráv, postojů a emocí, vám můžeme nabízet hodnoty pozitivní

podařilo **pozvat ke spolupráci významného tanečního pedagoga Michaila Messerera** ze slavné rodiny Messererů. Primabalerína Sulamith Messerer byla tetou a adoptivní matkou Maji Plisecké; bratrem Sulamith byl dědeček našeho hosta, významný ruský tanečník a pedagog Velkého divadla v Moskvě Asaf Messerer. Když jsem se před několika lety sešel s jeho vnukem v mezinárodní porotě Tanečního fóra v Monaku, zjistili jsme, že se od vidění známe. V roce 1975, kdy jsem studoval v baletní škole Velkého divadla v Moskvě, chodil tam Michail jako malý chlapec navštěvovat svého dědečka. Od našeho monackého setkání **jme hledali vhodný termín, v němž by mohl pan Messerer přijet do Ostravy jako hostující taneční pedagog. Tím termínem je (díky podpoře našeho sponzora – firmy Grishko) konec srpna tohoto roku.** Je pro nás velkou ctí, že z Ostravy zamilí Michail Messerer na zahájení nové sezóny do Londýna.

A protože **chci pokračovat ve stávající dramaturgii baletu NDM** (jedna klasická premiéra, jeden titul současného tance), bude s námi pan Messerer spolupracovat v předstihu na příprave druhé premiéry sezóny, Labutího jezera. V listopadu nás ovšem čeká první premiérový titul – **Poslední samuraj** v choreografii Erica Trottiera. **Ještě předtím se ale těším na setkání s Vámi při tradičním zahájení sezóny na Masarykově náměstí, kde obnovíme velmi úspěšný loňský „balet ve fontáně“ – Zázrak v tichu.**

Divadlo je místem dobré, léčivé energie a já jsem šťastný, že v dnešní době, plné negativních zpráv, postojů a emocí, Vám můžeme nabízet hodnoty pozitivní. Těším se na naše setkávání v nové sezóně 2012/2013.

Igor Vejsada

OSTATNÍ REPERTOÁR BALETU NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2012)

Mimo premiéry reprizujeme také následující inscenace ze stálého repertoáru:

Franz Liszt – Richard Wagner – Gustav Mahler
ZÁZRAK V TICHU
10. 10. (18.30)

Giuseppe Verdi
DÁMA S KAMÉLIEMI
16. 9. (11.00), 25. 9. (19.00), 30. 9. (16.00)

Petr Iljič Čajkovskij
SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)
14. 10. (16.00), 23. 10. (18.30)

ZÁZRAK V TICHU – JĎEME ZA VÁMI 2011 Markéta Pospíšilová, Lucie Skálová Foto Roman Polášek

Ryuichi Sakamoto (1952)

POSLEDNÍ SAMURAJ

Milostné vzplanutí mořeplavce k japonské aristokratce

Choreografie: **Eric Trottier, Igor Vejsada**
Režie: **Eric Trottier**
Scéna: **Julia Libiseller**
Kostýmy: **Melanie Riester**

Premiéra 1. listopadu 2012 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

První premiérou baletního souboru v této sezóně bude filmovým zpracováním proslavený **POSLEDNÍ SAMURAJ**. Můžete se těšit na poutavý příběh, který skýtá řadu dechberoucích scén i nečekaných zvratů.

Vše se odehrává v Japonsku. U jeho břehů po dvouleté obchodní plavbě ztroskotá se svou posádkou holandský námořník William Adams. **Střet dvou různých kultur vyvolává na obou stranách šok** – námořníci jsou obviněni z pirátství a vydáni Japoncům napospas. Jeden z nich je umčen k smrti a celá posádka se pak musí samurajům podrobit, aby byla propuštěna ze zajetí. William je přiveden před vládce země,

Ohromné obrazové bohatství příběhu, výjimečná kultura japonských samurajů a překrásný milostný příběh, to vše bude Poslední samuraj!

kde se seznamuje s krásnou tlumočnicí Sakurou. Na první pohled mu učaruje. Námořník se učí poznávat japonské rituály a přitom sní o návratu domů, kam by se vrátil coby bohatý a uznávaný mořeplavec. **Protože se mu podaří dvakrát zachránit život vládci země, je jmenován samurajem a je mu přidělena manželka. On ale chce jinou. Zamíloval se do tlumočnice Sakury, která je vdaná a jeho lásku odmítá.**

William má velet dvěma stovkám samurajů, chystá se do války. Těsně před vypuknutím krvavé války dojde k politickému komplotu a Sakura je zavražděna. Po nelehké bitvě William vítězí a jeho vládce se stává šógunem. Namísto toho, aby námořník slavil svůj úspěch, jeho mysl se noří do smutku. Je mu totiž předána **poslední vůle Sakury, ve které mu vyznává nesmrtelnou lásku a odkazuje mu veškerý svůj majetek**. Co s ním? William dobře ví. Stává se samurajem Andžin-san a je mu dík jmění

jeho milované umožněno postavit novou loď a naplnit tak své plány a sny. Ohromné obrazové bohatství příběhu, výjimečná kultura japonských samurajů a překrásný milostný příběh, to vše bude POSLEDNÍ SAMURAJ. Můžeme se těšit na choreografii Igora Vejsady a kanadského choreografa Erica Trottiera, který spolupracoval s baletním souborem na inscenacích *La mistrine* (1999), *Jú tú – You too... ty taky?* (2010) a *Zázrak v tichu* (2011). Autorkou scény je rakouská výtvarnice Julia Libiseller a kostýmní návrhy připravila Melanie Riester z Německa. V hlavních rolích nebudou chybět taneční oblíbenci ostravského publika: Filip Staněk, Lucie Skálová, Olga Borisová-Pračíková, Barbora Kaufmannová, Jan Krejčíř, Vladimír Vašků, Po-Ju Lin a další. Sečteno a podtrženo – máte se na co těšit, POSLEDNÍ SAMURAJ bude baletem plným napětí a vášně.

(ap)

Návrhy kostýmů k baletu POSLEDNÍ SAMURAJ; jejich autorkou je německá výtvarnice Melanie Riester

PŘEDSTAVUJEME – RYUICHI SAKAMOTO

Geniálně všestranný Ryuichi Sakamoto

Vždy tiše závidím umělcům, kterým bylo do vínku naděleno hned několik talentů a vynikají jakousi znepokojující všestranností. Herci, kteří jsou zároveň pohybově a pěvecky nadaní, z tanečníků se naráz vyloupnou skvělí choreografové nebo hudebníci zářící v nějaké charakterní roli v cenami ověřeném filmu. A právě **pro novou inscenaci POSLEDNÍ SAMURAJ, jejíž premiéru připravujeme na 1. listopad, byla vybrána hudba mnohostranného umělce země vycházejícího slunce Ryuichiho Sakamota.**

Pročítajíc si jeho životopis, žasla jsem nad talenty, kterými byl obdařen a díky nimž získalo jeho jméno světový význam. Dovolte mi tedy, abych vám představila tohoto japonského hudebníka, skladatele, textaře, zpěváka, producenta, pianistu i příležitostného herce. Dovolte, abych vám představila pana Ryuichiho Sakamota!

Muž nejednoho talentu

Narodil se v Tokiu 17. ledna 1952. Vystudoval Tokyo University of the Arts, obor hudební skladba se zaměřením na elektronickou a etnickou hudbu. Jeho kariéra se začala významně vyvíjet v roce 1978, kdy založil společně s Haruomim Hosonomem a Yuki-hirem Takahashim průkopnické synthpopové trio **Yellow Magic Orchestra**, kde hrál na klávesy a také čas od času vystoupil coby zpěvák. Skupina měla veliký úspěch po celém světě. V tomtéž roce vydává umělec také své první sólové album *Thousand Knives* a začíná skládat hudbu k filmům a televizním seriálům.

V roce 1983 přichází první úspěch s hudbou k filmu *Merry Christmas Mr. Lawrence*, za soundtrack získává japonskou cenu **Mainichi Film Award** a ocenění BAFTA Film Award. Zároveň si skladatel ve filmu zahrál roli Capt. Yonoie. V roce 1983 rozpouští Yellow Magic Orchestra a začíná se věnovat sólové kariéře a komponování. Spolupracuje s mnoha světovými umělci, například s Davidem Sylvi-

anem, Davidem Byrnem, Thomasem Dolbym či Iggy Popem. Jeho hit *Behind the Mask* z roku 1978 později upravil jako cover verzi **Michael Jackson a Eric Clapton.**

Velký krok ke slávě

Velmi výrazně se jeho kariéra proměňuje od roku 1987, kdy začíná spolupracovat s režisérem Bernardem Bertollucim. Skvostný hudební doprovod k filmu *The Last Emperor* mu přináší Oskara za nejlepší hudbu

k filmu, stává se Bertollucioho dvorním skladatelem a píše hudbu k dalším jeho filmům *The Sheltering sky* a *Little Buddha*. Komponuje také pro režiséry jako Pedro Almodóvar, Oliver Stone, John Maybury, Nagisa Oshima a další. Zajímavostí je, že byl i autorem hudby k zahajovacímu ceremoniálu olympijských her 1992, které se konaly ve španělské Barceloně. Jeho úvodní skladbu tak slyšela v přímém přenosu více než miliarda lidí po celém světě. (ap)

Je autorem hudby k zahajovacímu ceremoniálu olympijských her 1992. Jeho úvodní skladbu tak slyšela v přímém přenosu více než miliarda lidí po celém světě!

Skladatel v roce 2012 Foto soukromý archiv autorky

PŘEDSTAVUJEME – RYUICHI SAKAMOTO

MĚLI BYSTE VĚDĚT

Ryuichi Sakamoto byl dvakrát ženatý. Jeho první manželství bylo uzavřeno v roce 1972 a skončilo rozvodem o dva roky později. Z tohoto svazku má všeuměl dceru. **Po druhé do manželství vstoupil Sakamoto s populární japonskou pianistkou a zpěvačkou Akiko Yano** v roce 1982 – poté, co s ní spolupracoval na některých jejích nahrávkách. Manželství skončilo po 14 letech vzájemnou dohodou žít samostatně. S Yano má také skladatel také jednu dceru, popovou zpěvačka Miu. A aby bylo řečeno skutečně vše: Sakamoto je členem anti-nukleární organizace Stop Rokkasho, která požaduje odstranění jaderné elektrárny Hamaoka.

INFORMUJEME VÁS

NENECHTE SI UJÍT

Lásky, zpěv i zklamání božské Edith Piaf – v říjnu na ostravském jevišti

Národní divadlo Brno přiveze do Ostravy úspěšnou inscenaci **EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ** – tento „taneční muzikál“ mapuje v několika epizodách život slavné francouzské šansoniérky. Snaží se divákům přiblížit fenomén jménem Piaf. V inscenaci nechybí scény zobrazující život mladičké zpěvačky na ulici, její první profesní úspěchy i zamilování, ale také milostné prohry a pády na samé dno, problémy s alkoholem, drogami a opětovný slavný návrat na scénu. Velkou zásluhu na úspěchu inscenace má, kromě choreografie a režie Libora Vaculíka, i znamenitý výkon představitelky Edith Piaf Radky Fišarové nebo Zdenky Trvalcové; obě totiž zpívají známé srdcervoucí písně z repertoáru „pařížského vrabčáka“ ve francouzském originále.

A proto: **chcete-li zapomenout na svět kolem a jen tak se nechat unášet strhujícím příběhem, запиšte si – 5. října, Divadlo Jiřího Myrona od 19.00 hodin.**

EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ

Uprostřed Radka Fišarová Foto Luděk Světlý

Tanečníci jsou tak trochu exhibicionisté

Foto
Sandy Ouyang

Hostuje v divadlech v České republice i zahraničí. Diváci Národního divadla moravskoslezského jej znají jako Alberta (*Giselle*), Prince Désirého (*Spící krasavice*) nebo Prince Siegfrieda (*Labutí jezero*). S Nikolou Márovou se v této sezóně představí jako hlavní pár v *Dámě s kaméliemi* a také v nové inscenaci *Labutího jezera* se objeví jako Princ Siegfried.

Pocházíte z Brna, kde jste profesně začínal, posledních osm let žijete a pracujete v Praze. Cítíte se už jako Pražák? Víte, že Brňáci jsou dost velcí patrioti...

Mám Brno rád, ale musím se přiznat, že Praha mi hrozně přirostla k srdci. Pohled z nábřeží na Hrad je nádherný – to je to, co mě dostalo na plné čáře. Praha se mi líbí a cítím se tam dobře. I když je tam děsný shon. Kdykoliv přijedu do Brna, do Ostravy, Bratislavy, to tempo se nedá srovnat. Po téhle stránce má Praha určité mínus, člověk musí pořád kmitat, aby všechno stihnul, za vším se honí – a ve chvílích, kdy mám hodně práce, to hektické tempo na sobě cítím.

Kdy jste vlastně začal hostovat v Ostravě – jak k tomu došlo?

Začalo to před pár lety *Spící krasavici*, do které mě s Nikolou Márovou pozval šéf baletu Igor Vejsada – no a pak přišla *Giselle* a *Labutí jezero*. Před rokem jsme s Nikolou pomáhali s nastudováním *Dámy s kaméliemi* a v této sezóně bychom si v ní měli zatančit i v Ostravě; a jestli vyjde hostování ostravského baletu s *Dámou* v Národním, tak tam taky.

Po převzetí druhé Ceny Thálie jste prohlásil, že Vaší další metou je jmenování prvním sólistou baletu Národního divadla. Tím už tři roky jste. Může mít první sólista baletu ND v Praze, nositel dvou ocenění

Phillip Morris a dvou Cen Thálie, ještě nějaké další profesní cíle?

Určitě. Být zdravý. Všechny ceny jsou krásné, ale zdraví je to nejdůležitější – a čím jste starší, tím víc cítíte, že zdraví opravdu potřebujete. A další profesní mety? Nechci mluvit jako knížka, ale je fakt, že každá role je pro mě výzva, na kterou se těším a díky které můžu získávat nové zkušenosti. A pokud je to navíc s fajn partnerkou, se kterou si rozumím – co víc si můžu přát?

Jste považován v současnosti za prvního tanečníka nejen baletu ND, ale vůbec celé České republiky. Jak se žije „bez konkurence“?

Bez konkurence? To bych neřekl. Navíc čím je člověk starší a vidí, jak přichází nová generace... Je pravda, že hodně mladých tanečníků po škole – těch *dobrých* – odchází do ciziny; tím je to pro mě, z určitého pohledu, snazší. Ale pořád je tady hodně mladých a dobrých – čím jsem starší, tím víc musím obhajovat svoji pozici. Když jsem byl mladší, v době, kdy jsem začínal, jsem nevěděl, co je to tréma – to jsem neznal – prostě jsem vylezl na jeviště a udělal, co jsem měl udělat. Teď, když už vím, co všechno se může stát... rád bych se vrátil zpátky, aspoň o těch pět let...

Takže zkušenosti s sebou přinášejí větší psychickou zátěž?

Jak se to vezme. V mém věku je tanečník vyžralý, má už co hrát a ví jak – to všechno je pro tuhle profesi plus. Já bych teď v podstatě měl být na takovém zlatém vrcholu...

A užíváte si ho?

Jak kdy. Záleží na okolnostech – na partnerce, atmosféře v divadle, na pohodě v osobním životě... Ale v podstatě ano – užívám si to (*úsměv*).

Na tanečníka jste nezvykle vysoký, měříte skoro 190 cm. Jaké vám vaše výška přináší v profesi výhody a jaké nevýhody?

Pokud jde o výhody – budu se teď trochu chvástat, neváď (*úsměv*)? Líp to na jevišti vypadá. To je asi hlavní výhoda; klasika je hlavně estetično, takže člověk musí mimo jiné vypadat na jevišti dobře. A nevýhody? Ani nevím, jestli nějaké jsou... Samozřejmě malý tanečník je rychlejší. Když mám třeba *Labutí jezero* s Nikolou – i ona je dost vysoká – tak adagio ve druhém dějství potřebujeme od orchestru pomaleji; prostě musíme mít na pohyby více času. Když dělám tuhle pasáž s menší partnerkou, může být tempo rychlejší.

Mezi vaše parádní role patří Princ Siegfried (Labutí jezero), Princ Désirée (Spící

krasavice), Princ v Louskáčkově, Princ v Popelce... Nelezou už vám občas ti princové trochu s krku?

Teď té klasiky nemám tolik, tak už ne. Ale byla doba, kdy jsem vlastně dělal jenom prince, a to už mi připadalo jako kolovrátek... Na druhé straně je pravda, že každý princ je trochu jiný.

Dočetla jsem se, že před některými náročnými představeními pijete energetické nápoje. Člověka nemůže nenapadnout –vzhledem k vrcholné fyzické náročnosti klasického baletu – jak je to s dopingem v tanečním světě?

Pokud myslíte nezákonný doping, tak o tom nevím, i když venku to tak dost často funguje. U nás jsem se s tím nikde nesetkal – a to si troufnu říct, že jsem v republice hostoval všude. U mě, co se týče „dopingu“ (v uvozovkách), tak jenom ten energeták – v případech, kdy mám hodně těžkou roli. A hroznový cukr, ten taky pomáhá a navíc působí hned. Nikola má většinou hroznové bonbóny v kabelce, tak si vždycky na *Labutí* na třetí jednání jeden „ukradnu“.

Působí na vás změny počasí?

Působí – když je před bouřkou, tak se mi vždycky výborně tancuje. A jde mi to, všechno se mi daří. Je to divné, ale je to tak.

Kdybyste měl divákům přiblížit život vrcholového klasického tanečníka: kolik procent vašeho života v tuto chvíli zabírá profese a kolik osobní život?

(*Dlouhé mlčení*) No... pokud to chcete procentuálně, tak... pětasedmdesát procent profese, pětadvacet osobní život... A to už jsem teď v lepší fázi. Byly doby, kdy to bylo

Popelka (Národní divadlo 2011) Zuzana Šimáková a Michal Štípa
Foto Pavel Hejný

Když je před bouřkou, výborně se mi tancuje. A jde mi to, všechno se mi daří. Je to divné, ale je to tak...

devadesát pět procent profese na pět procent soukromí. Tak dva, tři roky zpátky jsem jenom makal, makal, makal – a soukromí neměl žádné. To období trvalo asi čtyři roky.

Ten posun je vaše iniciativa nebo se to tak vyvrátilo samo?

Samo. Hraje v tom roli samozřejmě politická situace, což znamená, že divadla mají málo peněz, takže hostování je pořád méně a méně. Ale zase jsem rád, že teď už je to trochu normálnější – že už netrávím veškerý čas jenom v divadle.

V jednom rozhovoru jste prozradil, že vzhledem k tomu, že se baletu věnujete od šesti let, nikdy jste o jiném povolání neuvažoval. Nicméně dnes a v České republice zvlášť musí profesionální tanečník myslet na to, čím se bude živit po skončení taneční kariéry. Přemýšlíte o tom, co budete dělat za takových patnáct, dvacet let?

Co za patnáct, dvacet – to uberte...

Tak za deset?

No, tancovat prince ve třiačtyřiceti – to asi ne, to už by ani nebylo hezké. Samozřejmě v moderně se plno věcí ztratí, ale v klasice, v trikotu nic neschováte, časem i záda drží jinak – všechno funguje jinak. Už teď cítím, že je to jiné než třeba před třemi lety. Nejhorší je, že když jste mladý a přijдете do divadla, tak vám říkají: teď musíš makat, protože za pět let to bude horší a za dalších pět ještě víc... A vy si říkáte – to jsou kecy, já jsem jinačí. Pak dojde těch pět, deset let – a je to tak, jak vám říkali. Já po třicítce opravdu cítím, že moje tělo pracuje jinak. U tanečníků je těžké – protože, jak jsem říkal, balet je hodně estetická záležitost – umět odejít zavčas. Každý si samozřejmě říká – já to zvládnou, odejdu. Ale pak je vám to líto; je těžké odejít od něčeho, co máte rád, co vás těší. Ne že bych si už říkal, že skončím – ale čeká to každého. Každopádně bychom si chtěli s Nikolou v příštím, možná v přespříštím sezóně otevřít v Praze baletní školu. Tak uvidíme.

Několikrát jste na sebe prozradil, že máte rád zpěv a že by vás asi bavil víc než tancování. Nebylo to ukvapené konstatování?

Ne, nebylo. Víím, že kdybych se zpěvu víc věnoval, chodil na hodiny, tak by mě to opravdu bavilo víc než tancování. Pro mě je to něco úžasného, vyjádřit svoje emoce zpěvem...

Co s tím hodláte do budoucna dělat?

Asi už nic. Problém je v tom, že máme takovou pracovní dobu, jakou máme. Denně – krom jednoho dne v týdnu – zkoušíme do šesti a pak jít ještě někam na hodinu, to už bych asi nedal. On je vůbec problém připravovat se na jiné povolání, dokud jste aktivní tanečník. Já bych třeba rád učil na konzervatoři partnerinu a jevištní praxi – ale nemůžu. Protože odpoledne, kdy má škola tyhle hodiny, zkouším. Denně.

Brel – Vysockij – Kryl / Sólo pro tři (Národní divadlo 2007)
Michal Štípa Foto Diana Zehetner

Není tajemství, že vašim koníčkem je modeling. Ten je ale obecně prezentován jako psychicky i fyzicky hodně náročné povolání. Dá se u něj relaxovat?

Mě to hrozně baví. Víte, tohle je častá otázka a pro mě je těžké odpovědět tak, abych neurazil modelky. Nedělá mi problém zapamatovat si napoprvé choreografii přehlídky, dokážu hned udělat, co se po mně chce. Možná mi modeling vyhovuje i proto, že vlastně všichni tanečníci jsme tak trochu exhibicionisté – co si budem nalhávat (*úsměv*). Prostě mě to baví.

Prý jste tajný kutil. Jak se to projevuje?

Baví mě veškeré designové záležitosti, a proto si rád zařizuju byt, dělám si to tam po svém.

Michal Štípa

Narodil se roku 1979 v Brně. **Patří k nejlepším současným českým tanečníkům.** Vystudoval brněnskou Taneční konzervatoř a po absolutoriu získal angažmá v Národním divadle Brno. V sezóně 2003/2004 byl pozván k prvnímu hostování v pražském Národním divadle, kam nastoupil v roce 2004 jako sólista, o pět let později byl jmenován prvním sólistou baletu ND. **Ztvárňuje především role klasického baletního repertoáru** (mj. *Romeo – Romeo a Julie*, Princ Siegfried – *Labutí jezero*, Solor v *Bajadéře*, Princ – *Louskáček*, Albert – *Giselle*, Princ Désirée – *Spící krasavice*, Jean de Brienne v *Raymondě*, Princ – *Popelka*); tančil také titulní roli ve *Spartakovi*, Lenského v Crankově *Oněginovi* nebo hlavní roli v Zuskově *Sóle pro tři*, za kterou získal v roce 2008 svou druhou Cenu Thálie. **Je jedním z mála českých nositelů dvou Cen Phillip Morris:** pro největší baletní talent (1998/1999) i nejlepšího tanečníka (o tři roky později).

Teď se budu moct znova realizovat, protože kupuju pozemek a chci stavět dům za Prahou. Na jednu stranu z toho mám hrozné nervy; je to velký závazek, stavět dům, uvázat si na krk hypotéku – a přitom nevím, jestli budu mít za pět, deset let práci. Ale na druhé straně se moc těším, až si budu zařizovat zahradu, nový byt... Tyhle věci mě nabíjejí.

Hostoval jste v mnoha evropských i zámořských zemích. Kterou z nich byste si vybral jako ideální z hlediska vaší profese – a kterou pro osobní život?

Anglii. Londýn. Jednoznačně. Pro obojí. Ten rok, co jsem podepsal smlouvu s pražským Národním divadlem, jsem dostal nabídku do Londýna, kterou jsem odmítl. Je to jediná ze zahraničních nabídek, u které mě mrzí, že jsem ji nevsal. Berlín mě nemrzí, australský Perth taky ne – ale Londýn jo. Když jsem tam byl, to město mě úplně dostalo; já vlastně ani nevím čím. Líbí se mi tam. A to jsem si vždycky myslel, že město, které si zamiluju, bude Paříž. Mám rád francouzskou historii, hrozně jsem se těšil, když jsem tam poprvé asi před třemi lety byl – a pak jsem byl trochu zklamaný. Ale Londýn – to je opravdová láska.

Děkuji za rozhovor.

(pb)

Putování Ferdy Mravence

Oblíbeného dětského hrdinu s puntíkováným šátkem kolem krku si letos vybralo jako námět pro svůj závěrečný koncert baletní studio NDM. V sobotu 16. června jsme měli možnost prožít jeho příběhy na cestách. Ale pozor – v podání dětí ve věku 5 až 12 let. Ty se svých rolí chopily jako opravdoví profesionálové. Jejich výkony byly naprosto skvělé. Do posledního místa vyprodané hlediště Divadla Antonína Dvořáka bylo nadšené a především zaskočené kvalitou a pojetím tohoto dětského představení.

Žáci baletního studia Národního divadla moravskoslezského
Foto Juraj Šedovič

Za přípravou celého projektu se však skrývá spousta práce, a to jak na baletním sále, tak i mimo něj. Vše začalo ve chvíli, kdy děti namalovaly obrázky, ze kterých byl nakonec vybrán jeden, který se stal tváří představení. Celkem bylo nakresleno čtyřicet pět Ferdů Mravenců, ti byli k vidění ve foyer během celého sobotního odpoledne.

Za poslední tři měsíce děti absolvovaly čtyřicet čtyři dní pohybových zkoušek, tj. přibližně devadesát hodin strávených na sále. K tomu je ovšem zapotřebí připočíst celoroční předcházející přípravu v rámci i mimo rámec výuky. V baletním

Malí tanečníci museli ztvárnit osm hlavních rolí a sto osm vedlejších a skupinových rolíček

studiu v době příprav na představení tančilo padesát šest dětí ve třech skupinách. Malí tanečníci museli ztvárnit osm hlavních rolí a sto osm vedlejších a skupinových rolíček. Mimo žáky baletního studia účinkovalo v představení sedm studentů tanečního oddělení Janáčkovy konzervatoře, dva sólisté baletního souboru NDM – Chiara Lo Piparo a Vladimír Vašků – a celým večerem provázela paní Veronika Forejtová.

Během samotného představení bylo zapotřebí provést mnoho převleků. Na zkouškách a generálkách to musely děti zvládat samy, ale při představení jim pomáhalo šest divadelních oblékaček. Kostýmů se na představení použilo neskutečných sto padesát jedna kusů. Ty byly z části vyrobeny pedagogy baletního studia a výpomocí rodičů a z části půjčeny ze skladu kostýmů v divadle a na konzervatoři. Aby ztvárněné role mohly plně vyniknout ve světlech divadelních reflektorů, pomáhalo pět divadelních vlásenkářek-maskérek a děti celkem použily třicet tři rekvizity.

Choreograficky se na představení podíleli pedagogové baletního studia Barbora Kaufmannová, Jana Zelenková a Filip Skála, kteří zároveň celý projekt organizovali. Všichni tři jsou současně členy baletního souboru NDM.

Barbora Kaufmannová je sólistkou NDM již od roku 2008 a v této sezóně ji můžete vidět např. jako Marguerite Gautier v *Dámě*

Žáci baletního studia Národního divadla moravskoslezského
Foto Juraj Šedovič

s *kaméliemi*, Mášou v *Louskáčkově* nebo *Princeznu Auroru* ve *Spící krasavici*. I při svém časovém vytížení získala v loňském roce titul Bc. v oboru rekreologie na Ostravské univerzitě.

Jana Zelenková je členkou baletního souboru NDM od roku 1995. Své dlouholeté zkušenosti předává nejen dětem v baletním studiu, ale jejím dalším zaměřením je gymnastika, kde je trenérkou třetí třídy.

Třetí osobností baletního studia je Filip Skála, člen baletního souboru od roku 1999, který ztvárnil nespočet rolí v baletních, operních, muzikálových a operetních inscenacích. V roce 2011 získal titul MgA. v oboru taneční pedagogika na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Putování Ferdy Mravence mělo u diváků velký úspěch. Proto uvažujeme o jeho uvedení i v této sezóně. Milý a půvabný projekt zakončil úspěšnou baletní sezónu 2011/2012. Všem zúčastněným proto patří velký dík za jejich nadšení a ochotu.

(ap)

NÁBOR DO BALETNÍHO STUDIA

Baletní studio Národního divadla moravskoslezského vyhlašuje nábor pro pohybově nadané děti ve věku od 5 do 10 let. Uspěšní se ve dnech 6. a 7. září v baletním sále Divadla Antonína Dvořáka v 15.30 hodin. Cvičební úbor s sebou!

Kontakt:
Dana Muntágová
596 276 415

Opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Muzikálová bible v rytmu rokenrolu
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 4. a 6. října 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Emmerich Kálmán (1822–1953)
ČARDÁSOVÁ PRINCEZNA
Klasická opereta o třech jednáních
Režijní koncept: Gabriela Petraková, Lumír Olšovský
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Karol Kevický
Premiéry 17. a 19. ledna 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Radim Smetana (1950) – Lumír Olšovský (1973) – Pavel Bár (1983)
– Michael Prostějovský (1948)
FANTOM LONDÝNA
Autorský muzikál na motivy příběhu Jacka Rozparovače
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéry 16. a 18. května 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Scéna z muzikálu SÁZKA Z LÁSKY (GUYS AND DOLLS)
Foto Radovan Štátný

SLOVO ŠÉFKY OPERETY/MUZIKÁLU

Vážení a milí příznivci operety a muzikálu,

doufám, že jste prožili krásné a pohodové léto. A ať už jste novou energii načerpali na písečných plážích Karibiku, v malebné přírodě Beskyd anebo jste jen odpočívali doma v kruhu rodiny a přátel, soubor operety a muzikálu se na vás celé léto těšil. A pokud toho sluníčka a pohody o prázdninách nebylo dost, připravili jsme v nové sezóně tři tituly, které by Vás mohly nejen příjemně naladit, ale také rozesmát, povzbudit a zpříjemnit Vám chvíle pracovního vypětí a šedi všedních dní.

Muzikál Josef a jeho úžasný pestrubarevný plášť – nebude chybět rokenrolový faraon ani starozákonní rap

Hned prvním premiérovým titulem se tak trochu vrátíme v čase zpátky, do dob Starého zákona do země zvané Kanan mezi Jákoba a jeho dvanáct synů. Muzikálová Bible Tima Ricea a Andrewa Lloyda Webera Josef a jeho úžasný pestrubarevný plášť nabízí pestrou škálu hudebních stylů, exotických prostředí a zajímavých zápletek. S nadsázkou a humorem vypráví biblický příběh netradičním způsobem, takže nebude chybět rokenrolový faraon ani starozákonní rap. V předcházející sezóně se soubor operety a muzikálu vrátil ke klasické operetě a v tomto směru bude i nadále pokračovat. Čardášovou princeznu Emmericha Kálmána netřeba ostravskému divákovi blíže představovat, protože je na scéně Divadla Jiřího Myrona téměř jako doma. Nové nastudování bude pod taktovkou Karola Kevického, v režii Lumíra Olšovského a na scéně Šimona Cabana!

A konečně do třetice – vyvrcholení sezóny: autorský muzikál Radima Smetany, Pavla Báry, Lumíra Olšovského a Michaela Prostějovského Fantom Londýna na motivy příběhu slavného Jacka Rozparovače. Temné vyprávění s detektivní zápletkou plné emocí a nečekaných zvratů nás zavede do ulic viktoriánského Londýna po stopách legendárního vraha. Kdo jím nakonec bude, to nebudu prozrazovat, na to se zkrátka musíte přijít podívat do Divadla Jiřího Myrona. Těšíme se na Vás!

Gabriela Petraková

Gabriela Petraková

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2012)

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar
– Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml.
– Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
26. 9. (18.30), 26. 10. (18.30)

Burton Lane – Edgar Yip Harburg – Fred Saidy
DIVOTVORNÝ HRNEC
13. 9. (18.30)

Frank Loesser – Jo Swerling – Abe Burrows
SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)
19. 9. (18.30), 25. 9. (18.30), 18. 10. (18.30),
25. 10. (18.30), 30. 10. (18.30)

Oskar Nedbal
POLSKÁ KREV
23. 9. (16.00), 13. 10. (18.30), 21. 10. (15.00)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló
– J. Sedláček
MRAŽÍK
20. 10. (18.30)

POLSKÁ KREV Roman Harok, Martina Šnytová Foto Radovan Štašný

PŘIPRAVUJEME

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Muzikálová Bible v rytmu rokenrolu

České přebásnění: **Michael Prostějovský**
Režie: **Gabriela Petraková**
Hudební nastudování: **Jakub Židek**
Dirigent: **Marek Prášil / Jakub Židek**
Dramaturgie: **Patrick Fridrichovský**
Choreografie: **Pavel Strouhal**
Scéna: **Ondřej Zicha**
Kostýmy: **Lucie Loosová**

Premiéry 4. a 6. října 2012 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona
Dále uvádíme 12. 10., 17. 10. a 19. 10. v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice – gentleman s citlivou duší

S předním světovým autorem muzikálových libret Timem Ricem jsem měl možnost se poprvé setkat až několik let po derniéře prvního pražského nastudování muzikálu Jesus Christ Superstar. Avšak s dostatečným předstihem, než jsem začal pracovat na přebásnění Josefa a jeho úžasného pestrubarevného pláště a na finální podobě české verze Evity. A to bylo dobře.

K tomu, aby autor originálního cizojazyčného libreta mohl našemu divákovi sdělit vše, co

Snímky z nejruznějších uvedení muzikálu JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ Foto archiv

Snímky z nejruznějších uvedení muzikálu JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ Foto archiv

Angličtina a čeština jsou natolik odlišné jazyky, že je při přebásnění nutné česky znovu napsat to, co vytvořil původní autor...

považoval za nutné, musí někdo jiný, v tomto případě já, jeho dílo přebásnit. **České muzikálové libreto není pouhý překlad, jak jsme zvyklí u titulů v kině nebo při cizojazyčných operních představeních, nýbrž novým svébytným autorským dílem.** Angličtina a čeština jsou natolik odlišné jazyky, že klasické překládání není možné. Je nutné česky znovu napsat to, co vytvořil původní autor, s maximálním přihlédnutím k obsahu, notovému zápisu a pravidlům a úskalím češtiny. K tomu, aby „přebásník“ z původního autora načerpal maximum, je dobré, když kromě textu má k dispozici i jeho samotného. Nejde o nějaké dalekosáhlé diskuse nebo rozborů toho, co bylo napsáno, spíše o osobní

kontakt, o pochopení jeho duše, způsobu jeho vnímání světa a případně humoru.

Tim velice záhy přišel na to, že mi při práci na všech třech jeho libretech muzikálů, které vytvořil společně se skladatelem Andrewem Lloydem Webberem, šlo o jediné: **napsat české libreto tak, jak by jej napsal on, kdyby česky uměl.** V případě rockového muzikálu *Jesus Christ Superstar*, který je vlastně Evangelium podle Jidáše, nebylo kupodivu obtížné rozpoznat, jaká poselství autor směrem k divákům vyslal. V případě Josefa však byl úděl „přebásníka“ mnohem složitější. I zde, **ve starozákonním příběhu, jde bezespo-ru o morální poselství a přiblížení bible. Forma a způsob však mají ohromnou nadsázku a humor.** A ty umocňuje i hudební složka díla. Osobní kontakt s autorem byl tedy v tomto případě podstatným klíčem k pochopení jeho záměrů.

Tim je ohromný pohodář s nadhledem a pracuje sice podstatnou složkou jeho života, nikoliv však jedinou. Miluje kriket, cestování vlakem a hodně času věnuje svým nejbližším. **Přesto, že se většina inscenací jeho muzikálů hraje v originále, navštěvuje rád i produkce v cizích jazycích.** V hledišti bedlivě sleduje, zda herci i diváci reagují i na cizojazyčný text v tom kterém daném místě stejně, jak je tomu u anglických nastudování. Vlastně se až v tuto chvíli ujistí, že i v cizojazyčném libretu k divákům promlouvá on sám. Stalo se tak kupříkladu minulý rok při jeho návštěvě *Ježíše* v pražském Hudebním divadle Karlín. A věřím, že by se stejným pocitem přijal i Josefa nyní v Ostravě.

Michael Prostějovský
autor českého libreta muzikálu
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Tim Rice a Michael Prostějovský – autor a jeho přebásník Foto archiv

Seznamte se!

Málokterý divák si uvědomí, kolik lidí tvrdě pracuje na přípravě inscenace. I proto si vám dovoluujeme představit výtvarníky inscenace JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ spolu s jejím choreografem:

Kostýmní výtvarnice
a scénografka
LUCIE LOOSOVÁ

Během posledních let je známá česká výtvarnice a scénografka Lucie Loosová v Ostravě téměř jako doma. Spolupráce s ní je školou toho, jak se dají kombinovat vášně pro výtvarnou a dramatickou stránku inscenace. Jak se mohou vize plánovat a musí plnit. Muzikál Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť je v mnoha ohledech tím správným projektem právě pro Lucii, kterou takto nelehké úkoly zkrátka baví.

Lucie Loosová je absolventkou pražské Střední uměleckoprůmyslové školy (UMPRUM), kde se věnovala oboru hračky. Další studentská léta pak věnovala studiu scénografie na pražské DAMU. Tam se jejím diplomovým projektem stala nevšední výprava a režie Verdiho opery *Rigoletto*, představená v dokonale iluzivních prostorách staré čistírny odpadních vod v pražské Bubenci. V 90. letech Lucie absolvovala několik zahraničních studijních pobytů v zahraničí ve Velké Británii a Dánsku, věnovala se oboru fotografie na pražské FAMU, zúčastnila se divadelních festivalů ve Švédsku a v USA.

Její profesionální kariéru odstartovala úspěšná spolupráce s režisérem Petrem Novotným. Podílela se na řadě jeho muzikálových inscenací, z nichž jmenujme především muzikály světoznámé dvojice Claude-Michel Schönberg a Alain Boublil *Les Misérables / Bídníci* (2003) a *Miss Saigon* (2004), které připravila pro pražské divadlo GOJA Music Hall. Jako scénografka a kostýmní výtvarnice stála také u české premiéry muzikálu Franka Wildhorna *Jekyll & Hyde* (2005) v pražském Hudebním divadle Karlín. Mezi muzikálové inscenace, kterých si považuje, patří plzeňské *Chicago* (2007) v Divadle J. K. Tyla a také kostýmně bohatá a pestrá *Noc na Karlštejně*, kterou vytvořila dokonce dvakrát – jednou pro Hudební divadlo Karlín (2004) a nejnověji pro ostravský soubor operety a muzikálu NDM v minulém roce.

Jak sama říká, muzikály jsou sice nejviditelnější, ale přesto jen desetina práce. Ona sama navrhuje často a ráda pro všechny divadelní žánry bez rozdílu. Kromě světa muzikálového showbusinessu se tak její práce rozprostřela do nejvýznamnějších českých divadel, jako jsou Národní divadlo a Divadlo na Vinohradech. Zájem projevily i mimopražské scény, např. ostravská Aréna, Divadlo J. K. Tyla a samozřejmě Národní divadlo moravskoslezské.

Nesporného talentu této výtvarnice začali využívat i další čeští režiséři a choreografové. Mezi nejvýraznější inscenace, které Lucie Loosová vytvořila během posledních let, patří taneční titul *Sólo pro tři – Vysockij, Brel, Kryl* v choreografii Petra Zusky, operní inscenace *Rusalky* ve Slovenském národním divadle v režii Jiřího Nekvasila, ale i řada dalších. Pracovní nasazení Lucie Loosové je obdivuhodné a právem platí za jednu z nejvytíženějších osobností české scénografie.

Scénograf ONDŘEJ ZICHA

Do světa divadelní scénografie rád přináší čistotu a jednoduchost, kterou spatřuje v ladných náznacích a vizuálně harmonických barevných kombinacích. Při své práci se nechává inspirovat architekturou tradiční i moderní, v jeho návrzích hraje důležitou úlohu práce s geometrií a prostorovým členěním. Do biblického světa muzikálu JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ nevstupuje poprvé. Jak sám doufá, i tentokrát bude jeho setkání s milovanou hudbou Andrewa Lloyda Webbera plné inspirace a nápadů.

Scénograf Ondřej Zicha vystudoval scénografii a divadelní architekturu v ateliéru předního českého scénografa doc. Miroslava Meleny. Ondřej už od počátku dělí své zájmy mezi dva sobě blízké světy divadelní architektury a scénografie. V té první tedy naplňuje ideály svého oblíbeného učitele, kde klade důraz na prostor divadla jako unikátního

Ze scénografických návrhů Ondřeje Zicha

Ze scénografických návrhů Ondřeje Zicha

místa společného muzického splynutí umělců a diváků, v té druhé pak ve svých scénografických návrzích uplatňuje vize a trendy, které obdivuje v současné světové scénografii a light designu.

Již v průběhu studia asistoval doc. Melenovi při realizacích v oblasti divadelní architektury a začal působit i v řadě českých divadel. Jako scénograf se uplatnil v brněnském Městském divadle, kde spolupracoval s jeho šéfem Stanislavem Mošou na muzikálových inscenacích Golden Broadway, *Muzikály z Broadwaye* a především na české premiéře muzikálu Tima Ricea a Andrewa Lloyda Webbera *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* (2006). Tuto inscenaci pak připravil také pro zahraniční uvedení ve vídeňské Stadthalle (2008). Za další významné realizace považuje především uvedení muzikálů *Cesta kolem světa za 80 dní* (2010) a *Evita* (2011), obě uvedené v plzeňském Divadle J. K. Tyla. V ostravském Národním divadle moravskoslezském se pak představil jako scénograf úspěšné inscenace *NOC NA KARLŠTEJNĚ* (2011) a muzikálové revue *MRAŽÍK* (2011).

V současné době se zabývá využitím moderních principů scénických technologií ve scénografické praxi. Vedle projektů pro divadelní oblast se věnuje projektováním moderních multifunkčních společenských prostor a výstavním aktivitám. **Za nejdůležitější princip při realizacích v oblasti scénografie a divadelní architektury považuje důsledné dodržování úcty k řemeslné tradici a pokoru vůči historickým souvislostem.**

Muzikálový choreograf
PAVEL STROUHAL

Foto
Martin J. Polák

Spolupráce souboru operety a muzikálu NDM s předním pražským choreografem Pavlem Strouhalem slibuje, že nový muzikál JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ bude doopravdy úžasný, zábavný a hravý.

Jestliže jste v posledních letech měli možnost vidět u nás nějaký zajímavý muzikál, je dost možné, že vás při tom uchvátila také choreografie Pavla Strouhala. Právě tenhle známý český choreograf má totiž na svém kontě neuvěřitelně dynamické a efektní kreace mnoha světových muzikálů. Bez nadsázky můžeme říct, že Pavel Strouhal byl v posledních deseti letech u toho nejzajímavějšího, co mělo v České republice premiéru.

V 90. letech začínal jako host v taneční skupině UNO, ale už tenkrát se v něm probouzely tvůrčí ambice. Na jedné straně toužil po vlastních tanečních projektech, na té druhé (a po vzoru svých oblíbenců Boba Fosseho a Jeroma Robinse) **snil o moderním významu choreografie v tuzemských muzikálových inscenacích**. Tenhle ambiciózní plán mu vyšel stoprocentně nejen díky talentu od páneboha tance, ale také díky neuvěřitelné dřině a pílí, kterou vkládá do každé práce.

Jako člen Czech Dance Benefit Society přivedl na scénu řadu zajímavých projektů současného tanečního divadla, jako byly inscenace *Ghetto 1577* nebo *La Bohème*, které napsal společně s britskou skladatelkou BB Cooper. Řadu let je jeho srdeční záležitostí *ProjectWINGS*. Trojice tanečníků ve složení Pavel Strouhal, Jan Bursa a Václav Muška vytvořila dvě pozoruhodné scénické show *Step – rytmus – emoce* a *R. I. P.* Jejich stepové umění, to není jen dokonalá technika, kterou ovšem pilovali přímo v New Yorku, ale také spousta inovací a nápadů. Ukázali nám, že step se dá dělat s moderní hudbou a příběhem. **Když v roce 2007 s tímhle dráždivým mixem vystoupili na edinburském festivalu Fringe, řadu ostrovních diváků doslova nadchli.** A step je ve Velké Británii disciplína, o které se mluví stejně vášnivě jako třeba o fotbale.

Kromě divadla se Pavel Strouhal věnuje také filmu a televizi. Byl například autorem choreografie k filmu Daniela Landy *Kvaska* nebo hlavním choreografem taneční soutěže *Bailando* na TV Nova. **Je stálým spolupracovníkem Jiřího Korna i Lucie Bílé.**

Ale pojďme zpět do světa muzikálu, ve kterém Pavel Strouhal patří už léta mezi absolutní domácí špičku. **Pro pražskou inscenaci legendárního muzikálu *Cats (Kočky)* Andrewa Lloyda Webbera získal v roce 2004 od samotného autora možnost vytvořit zcela vlastní choreografii, a to jako teprve druhý choreograf na světě!** Řada pražských divadelních produkcí jej zve pravidelně ke spolupráci. Mezi to nejlepší z jeho tvorby bychom mohli zařadit skvělé choreografie muzikálů *Chicago* nebo *Spamalot* pro plzeňské divadlo J. K. Tyla či *Hledá se muž: Zn.: Bohatý!* pro nuselskou Fidlovačku. Byl autorem tanečního pojetí lyrikálu Michala Horáčka *Kudykam*. Řadu let je dvorním choreografem Hudebního divadla Karlín, kde vytvořil choreografii k takovým titulům, jako jsou *Carmen*, *Jesus Christ Superstar* nebo nejnověji *Vražda za oponou*.

Ne náhodou si náš soubor vybral ke spolupráci právě tohoto po všech stránkách zajímavého choreografa. Právě vznikající muzikál je dílem slavné dvojice Andrew Lloyd Webber a Tim Rice. S těmito autory je Pavel Strouhal spjatý téměř ideálně. A tak JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ nesmí ve výčtu jeho choreografií chybět.

(gp)

Ze scénografických návrhů Ondřeje Zicha

Pohádkový muzikál Mrazík se vrací

Máte rádi pohádky a s chutí se při nich zasmějete? Pak si nenechte ujít 20. října 2012 první představení oblíbeného titulu MRAŽÍK v této sezóně. Na své si přijdou malí i velcí – nechte se zlákat na pohádku pro celou rodinu!

Po více než půl roce se vrací zpět pohádkový muzikál MRAŽÍK na motivy u nás známé ruské filmové pohádky. Inscenace zavede malého i velkého diváka za hodnou a pracovitou Nastěnkou, domýšlivým Ivánkem, zlou a pyšnou sestrou Marfušou i hodným dědou Mrazíkem. Také odhalí kouzlo berly Mrazilky, nepřijdete ani o sáně samochodky, létající Babu Jagu a spoustu dalších pohádkových triků. To vše s notnou dávkou mrazíkovských písniček – ať už těch původních, nebo nových – a ještě větším předělem mrazíkovských hlášek. **Přijďte, nebudete litovat!** (gp)

foto Radovan Štastný

Před premiérou do Librexxu

Předpokládané termíny předpremiérových setkání v září a říjnu:

Opera **LA WALLY** 12. 9. 2012

Opereta/muzikál **JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT** 26. 9. 2012

Činohra **JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA** 10. 10. 2012

Balet **POSLEDNÍ SAMURAJ** 24. 10. 2012

Chtěli byste o nových kusech NDM vědět víc? Osobně se setkat s inscenačním týmem a položit hercům nebo režisérovi otázky týkající se připravovaného titulu a jeho jevištního ztvárnění? Pak přijďte do Domu knihy LIBREX.

Stalo se už milou tradicí, že se inscenátoři setkávají s diváky zhruba týden před premiérou, aby si společně promluvili o chystané inscenaci. Součástí posezení bývá nejen nastínění, proč a jak byl ten který titul nazkoušen, ale i následná diskuze a krátké ukázky. Začátek setkání bývá v 17.00.

A kde?
Smetanovo náměstí 8, Moravská Ostrava

V rolích tenorových hrdinů

Na začátku května zemřel emeritní sólista ostravské opery Jaroslav Hlubek. Jeho ostravská kariéra byla spjata především s obdobím šéfování Jiřího Pinkase, s působením operních režisérů Ilji Hylase, Miloslava Nekvasila a kolegů-solistů Evy Gebauerové-Phillips, Drahomíry Drobkové, Čenka Mičáka, Karla Průši ad.

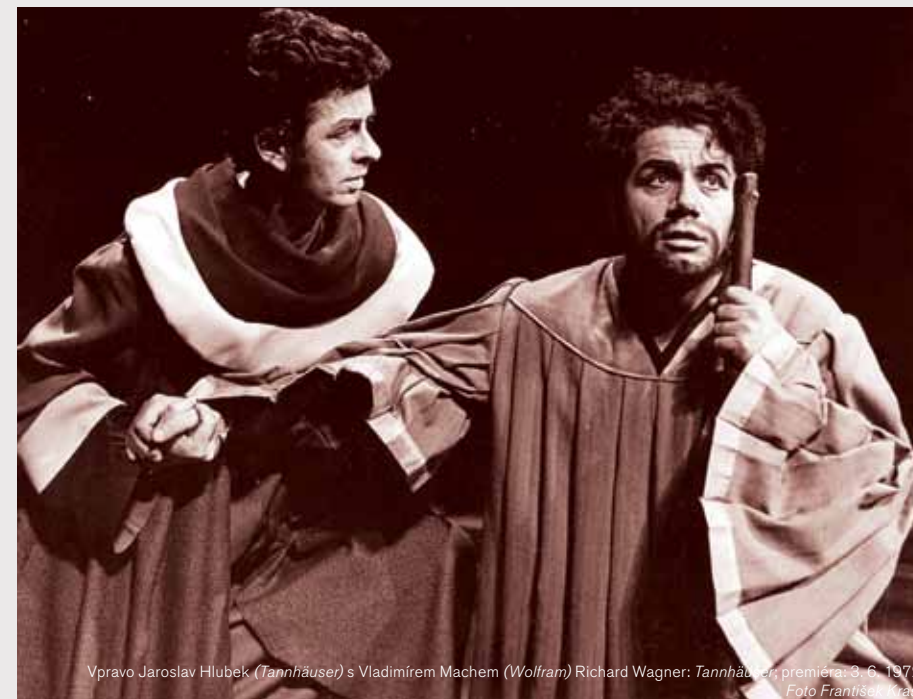
Jaroslav Hlubek (Tannhäuser)
Richard Wagner: Tannhäuser; premiéra: 3. 6. 1972
Foto František Krasl

Připomeňme si jeho uměleckou osobnost, jež nesmazatelně patří k historii ostravské opery.

Hlubkův hlas byl označován jako fenomenální, heroický, hrdinný, a proto byl často obsazován do wagnerovských rolí: „*Premiéra měla hlavně vynikajícího, téměř heroického Lohengrina v Jaroslavu Hlubkovi (...), neboť má pro tuto roli šíři a měkkost střední polohy a kovové, krásně znějící výšky.*“ (z recenze Viléma Pospíšila v Hudebních rozhledech, 6/1968). V italském časopise Giornale di Brescia, při hodnocení představení Tannhäusera v Teatro Grande v Brescii v podání ostravské opery, bylo o něm napsáno: „*Pozoruhodný zvuk hlasu a lehkost ve vysokých polohách představoval Jaroslav Hlubek, nezkratný Tannhäuser...*“ (Giornale di Brescia, 6. 2. 1974)

Se stejným úspěchem však zpíval dramatické role dalších skladatelů. Například roli Heřmana v Čajkovského *Píkové dámě*, jehož part je všeobecně pokládán za nejtěžší ve světové operní literatuře – a Jaroslav Hlubek ho zpíval výborně. V recenzi ve Svobodném slově 27. ledna 1972 se dočteme: „*Jaroslav Hlubek dodal Heřmanovi rozhodným vystoupením dramatický spár, mimo jiné i díky dobrému využití nosných a znělých tenorových výšek.*“ Hlubkova Heřmana, ale také například Lacu v *Její pastorkyni* nebo Florestana ve *Fidelii* obdivovalo také tehdejší pražské i zahraniční operní publikum.

(kp)

Vpravo Jaroslav Hlubek (Tannhäuser) s Vladimírem Machem (Wolfram) Richard Wagner: Tannhäuser; premiéra: 3. 6. 1972
Foto František Krasl

Jaroslav Hlubek

Narodil se 1. září 1926 v Ostravě. Vyučil se jako číšník, ale zároveň – díky svému vrstevníkovi Ivo Žídkovi (pozdější tenor ND v Praze) – začal v roce 1945 soukromě navštěvovat hodiny zpěvu u profesora Rudolfa Vaška. V pěveckých studiích pak pokračoval u Petara Burji, Ady Sari a Jitky Švábové. Poprvé byl angažován v Ostravě v roce 1953 tehdejším šéfem opery Rudolfem Vašatou jako člen operního sboru a dostával příležitosti zpívat malé sólové role. Dva roky poté odchází jako sólista do divadla v Ústí nad Labem a o čtyři roky později do plzeňského divadla. Do Ostravy se vrátil v roce 1968 již jako typický hrdinný tenor s mimořádnými hlasovými dispozicemi a se zkušenostmi z pohostinských vystoupení v pražském Národním divadle. Zde zůstal až do důchodu a ztvárnil tu přes sedm desítek rolí. Pravidelně hostoval v Plzni a v ND v Praze, kde byl do roku 1978 stálým hostem.

Jaroslav Hlubek také nazpíval pro televizní inscenaci *Carmen* part Dona Josého (hrál jej Jiří Štěpnička), anebo si také máme možnost vždy poslechnout jeho hlas v pěveckém partu postavy hraběte-tenoristy v hereckém podání Michala Dočolomanského ve filmu Oldřicha Lipského *Tajemství hradu v Karpatech* (1981). Zemřel 4. května 2012. (kp)

Jaroslav Hlubek (Heřman) Petr Iljič Čajkovskij: Píková dáma; premiéra: 29. 11. 1975
Foto František Krasl

pak jako Satin v Gorkého hře *Na dně* prokázal svůj talent i pro charakterní role. **Paradoxně i v tragédii uměl vzbudit v hledišti smích** – například v dodnes vzpomínané inscenaci představení *Romea a Julie*, kde hrál Merkucia. Na začátku soubojové scény přijížděly na divadelním voze na jeviště schody. Technikům se však nepodařilo zastavit jejich pohyb a ony se řítily přímo na Merkucia. Ten proti nim zasáhl svým kordem, ale kord se mu přelomil v půli a jak jím herec máchnul ve zpětném pohybu, strhl si kordem paruku. Ta se mu na gumičkách svezla na bradu a na jevišti stanul plešatý Merkucio s plnovousem. Huronský smích v hledišti nebral konce!

Za tzv. normalizace se v roce 1974 stal šéfem činohry. Jako blízký svědek mohu říci, že i když respektoval, co po něm úřady chtěly, nikdy nikomu neublížil a – další paradox: **přivedl do Ostravy tehdy politicky zatracovaného režiséra Jana Kačera**, díky němuž získala činohra SDO nové kvality a impulsy, takže přes všechny ústupky době byla souborem tvůrčím

Ať bylo jak bylo, to dobré převážilo a Karel Vochoč se stal legendou, jejíž připomenutí vzbuzuje v těch, kdo ho znali, ať už z jeviště, nebo ze zákulisí, pohodový úsměv

Paradoxy Karla Vochoče

Ten dobrodružný příběh plný paradoxů budoucího výtečného komika Karla Vochoče začal tím, že se v necelých 14 letech vydal, uprostřed válečného běsnění, na lov lvů do Afriky. Avšak místo toho skončil u Titových partyzánů v tehdejší Jugoslávii. Tam zůstal až do konce války. Po návratu domů vstoupil do KSČ, nevydal se ale na cestu marxistického bojovníka. Zvolil si dobrodružný osud, ale jiný: stal se hercem.

Prošel několika oblastními divadly, v nichž se vypracoval na skvělého komika s výraznou mimikou a gestikou. V roce 1963 byl angažován do činohry tehdejšího Státního divadla v Ostravě. Zde si **brzy získal svými výkony přízeň publika**. Přímou salvy diváckého nadšení zažíval ve dvojroli početného měšťana Chandebeise a natvrdlého hotelového podomka Pocheho ve Feydeauově situační frašce *Hotel U něžného kocoura*, více známé jako *Brouk v hlavě*. Ale stejně tak byl diváky milován jako charismatický obchodník s deštěm Bill Starbuck. Jako komik stál ovšem opodál toho umělce-ky nejmambicióznějšího, co na našem jevišti vznikalo za Kovalovy šéfovské éry. Ale jako Leonardo v Lorcově *Krvavé svatbě* a zejména

Karel Vochoč

Narodil se 7. dubna 1930 v Praze. Po absolvování tzv. dělnické přípravky nastoupil v roce 1948 jako herec do Horáckého divadla v Jihlavě. V 50. letech působil v divadlech v Novém Boru a velmi krátce i v ostravském Divadle mladých, tak se tehdy jmenovalo dnešní Divadlo Petra Bezruče. Podle jeho vlastních slov odtamtud ihned odešel, jakmile si na obsazení přečetl, že má jako svou první roli hrát v nějaké pohádce kamna. Ani v Těšínském divadle, kam poté přešel, se nezdržel víc než půl sezóny a na delší dobu pak zakotvil ve Slezském divadle v Opavě. V roce 1963 byl angažován do tehdejšího Státního divadla v Ostravě, kde se postupně vypracoval v jednu z hereckých opor činoherního souboru. V roce 1974 byl jmenován uměleckým šéfem činohry, ale v roce 1981 na tuto funkci sám rezignoval a působil v SDO dále jako herec. Kromě své divadelní práce natočil desítky menších a středních rolí ve filmu a v televizi. Populárním se stal zejména díky velkým rolím v televizních seriálech ostravského studia v 70. a 80. letech. Zemřel 12. července 1987.

sjezdu KSČ. Jenže on se o tom zmínil neznámým spolustolovníkům u piva a dostal takový nářez, že skončil v nemocnici. Na sjezd nejel a k dovršení všeho za to dostal stranický trest.

Je to už neuvěřitelných pětadvacet let, co na počátku prázdnin v roce 1987 uprostřed natáčení televizní inscenace podlehl Karel Vochoč silnému krvácení do mozku. (Is)

Jedna z nejznámějších interpretek Verdiho postav zpívala i na ostravském jevišti!

Zinka Kuncová-Milanovová

Do Metropolitní opery přes Ostravu

Vraťte se v historii divadla k sezonám 1936/1937 a 1937/1938, kdy zde hostovala už v té době dobře známá chorvatská sopranistka Zinka Kuncová (později Milanovová). Pozvání přijala od tehdejšího vynikajícího dirigenta a šéfa ostravské opery Jaroslava Vogela (1927–1943), který, jak se z tisku dovídáme: „Pevnou rukou držel a vedl soubor a s přispěním hostujících umělců dovedl vnést do představení působivý dramatický vzruch.“

A právě takovou hostující umělkyní byla Zinka Kuncová. **Coby pěvkyně patřila těsně před druhou světovou válkou, v jejím průběhu i po ní, k absolutní špičce ve svém oboru.** Její dramatický soprán s vládnou kantilénou a s barevně medovým mezzavoce, který nejlépe uplatnila ve Verdiho operách, slyšelo tehdejší ostravské operní publikum hned několikrát. O jejich vystoupeních se dovídáme z divadelních listů ostravského divadla i denního tisku. Poprvé v ostravském divadle zazpívala Amélii ve Verdiho *Maškarním plese* (18. 9. 1936), poté dvakrát Smetanovu *Libuši* (27. 10. a 28. 11. 1936), Rechu v Halévym *Židovce* (15. 12. 1936), Pucciniho *Toscu* (17. 12. 1936), Leonoru ve Verdiho *Trubadúrovi* (24. 9. 1937) a jako poslední Verdiho *Aidu* (9. 11. 1937) pod taktovkou již zmiňovaného dirigenta Jaroslava Vogela a v režii Karla Küglera. Její **Aida v Ostravě byla také posledním představením Zinky Kuncové v Evropě před odchodem do Spojených států amerických.** V divadelních listech se o Zince Kuncové psalo, že **patřila dokonce k nejoblíbenějším hostům tehdejší ostravské opery.** A představení, ve kterých zpívala spolu s dalšími tehdejšími vynikajícími pěvkyněmi, jako byla například Melanie Bugarinovičová (tehdejší sólistka vídeňské Státní opery) a Marta Krásová

(tehdejší sólistka opery Národního divadla v Praze), byla na ostravském jevišti označována vždy jako „senzační úspěch“. O něm se také samozřejmě dočítáme v dobovém tisku. Především byly **samými superlativy vyzdihovány a oceňovány její vynikající hlasové schopnosti a její dokonalé vystižení role nejenom po stránce pěvecké, ale i po stránce herecké.** Ostatně sami si můžete přečíst v Moravskoslezských denících z let 1936 a 1937 o její Tosce, Leonoře a Aidě: „*O výkonu paní Kuncové lze mluvit jen se svrchovaným obdivem. Neslyšeli jsme v NDMS ještě pěvkyni, která by vrcholy efektních Tosčinych zpěvů byla mohla vybavit takovou mohutností a současně takovou krásou zvuku, jak tomu bylo ve čtvrté.*“ („...“) „... snad ještě skvěleji zazářila tam, kde nejhebečtější zvukovými odstíny promluvila Tosčina milostná něha v jejích výstupech s malířem ...“ („...“) „Nevšedně cenný byl však též herecký výkon záhřebské umělkyně, bohatý zejména skvělými podrobnostmi mimiky tváře.“ (Moravskoslezský deník, 19. 12. 1936, roč. XXXVII, č. 345)

„Obdobně vřele vyzněl však i úspěch představitelky Leonory, pí Kuncové, v Ostravě již dobře známé jhoslovanské umělkyně, která i tentokrát plně ukázala, jakou je jemnocitnou pěvkyní a výbornou herečkou, a jak v jejím hrdle ve výjimečném souladu snoubí se dvě tak protilehlé schopnosti, jako je nejhebečtější zvukové záchvěvy

Zinka Kuncová-Milanovová

Narodila se 17. května 1906 v Záhřebu. Zpěv studovala u Milky Terninové, první londýnské i newyorské Toscy. Samostatně poprvé vystoupila 29. října 1927 v roli Leonory ve Verdiho opeře *Trubadúr* ve slovinské Lublani. Osm sezón působila v záhřebské opeře a postupně pronikala na velká operní jeviště. V sezóně 1936/1937 se stala sólistkou pražského Nového německého divadla. V té době vystoupila pohostinsky také dvakrát v Národním divadle: jako Elsa z Brabant ve Wagnerově opeře *Lohengrin* a jako Leonora ve Verdiho opeře *Trubadúr*. Rolí Leonory, a nejenom ji, zpívala také ostravskému opernímu publiku. Ostrava byla také poslední, která hostila Zinku Kuncovou (Aida, 9. listopadu 1937) před odchodem do Spojených států amerických, kde přijala umělecké příjmení Milanov podle pseudonymu svého druhého manžela. V Metropolitní opeře vytvořila řadu rolí a zůstala ji věrná až do odchodu souboru z historické budovy v roce 1966. V roce 1950 poprvé zpívala v milánské La Scale Toscu a s ní o dvacet let později ještě dokázala debutovat v londýnské Convent Garden. Její zpěv je zaznamenán na řadě gramofonových nahrávek. Zemřela 30. května 1989 v nemocnici Lenox Hill Hospital na Manhattanu. Pohřbena je v Záhřebu.

a obdivuhodně mohutný zvukový proud ženského hlasu.“ (Moravskoslezský deník, 27. 9. 1937, roč. XXXVIII, č. 266)

„Před svým odchodem k Metropolitní opeře přišla pí. Zinka Kuncová ještě jednou předvéstí Ostravě své umění. A je to umění opravdu vynikající.“ („...“) „V živelně vzrušených výstupech Aidiných znovu udivila velikost hlasu. Ale ještě podmanivějším dojmem opětně zapůsobila krása jeho pianissim, jejichž měkkost a lahoda, zejména v nejvyšší sopránové poloze, je vskutku jedinečná.“ (Moravskoslezský deník, 11. 11. 1937, roč. XXXVIII, č. 311) (kp)

Radovan Šťastný

Snažím se život prožít, ne profotit

Jeho snímky zná snad každý divák NDM. Kdo se ale ve skutečnosti skrývá za momentkami z vašich oblíbených činoher-ních, operetních a muzikálových inscenací? Fotograf Radovan Šťastný...

Jak se člověk stane fotografem a následně divadelním fotografem?

Celé dětství až po vysokou školu jsem se věnoval malbě. A tak jsem maloval, kreslil, vystavoval a dělal jsem to tak dlouho, až jsem dostal hlad a začala mi být zima. Fotka byla vcelku logické řešení mé tehdejší sociální otázky. A v divadle bylo teplo a fajn lidi.

Je focení u divadla něčím specifické?

U divadla jsem už dlouho nefotil. Většinou tam postávají veksláci a asi bych tam s foťákem moc nepochodil, ale kdybych musel, vezmu si nějaký teleobjektiv a dobré tenisky.

Koukám, že ti neschází smysl pro humor. Co tě u divadla nejčastěji rozesměje?

Asi vtipy Jiřího Sedláčka, což je podivné i nemožné zároveň.

Když jdeš sám na představení, hodnotíš ho podle toho, jak by se dalo nafotit?

Naposledy jsem byl na Ucpaném systému v Dejvickém divadle a musím říct, že focení bylo to poslední, na co jsem v tu chvíli myslel. Ale je to asi představení od před-

stavení. Kdysi jsem byl v Paříži a fotil tam tak urputně, že jsem si po návratu nemohl vzpomenout na nic jiného než na to, jak měním filmy. Kodak Ektar 100 – to je moje jediná vzpomínka z Paříže. Od té doby se snažím život prožít, ne profotit. Vlastně jsem si to tak trochu přikázal.

Myslíš, že mohou vzniknout dobré fotky ze špatné inscenace?

Myslím, že je to o úhlu pohledu. Já si můžu myslet, že jsem udělal dobré fotky ze špatné inscenace, ale režisér bude zase přesvědčen, že ty fotky jsou špatné a inscenace dobrá. Nechci se vyhnout odpovědi, ale asi bychom si napřed museli definovat dobrou fotku a špatnou inscenaci. Obojí se může líbit stejně... Vždycky jsem si myslel, že rozdíl mezi dobrým a blbým uměním je v tom, že to dobré přežije. Z tohoto úhlu pohledu máme tedy v Ostravě jedno z největších světových uměleckých děl – Petřkovickou Venuši starou dvacet tři tisíc let. Bylo by úžasné najít za dalších dvacet tři tisíc let hru nějakého současného autora anebo nějakou mou fotografii. Pořád si lámu hlavu, do čeho ji uschovat a kterou z těch dvaceti tří tisíc, co vyfotím během půl roku, vybrat.

Co děláš vedle focení pro NDM?

Občas se mi podaří vydat knížku, kalendář, nebo natočit klip. Zrovna teď pracuji na kalendáři pro hemofiliky, což jsou lidé, které běžně na ulici nepoznáte. Tedy některé. Je to v dobrém slova smyslu ohrožený druh – zjednodušeně řečeno lidé s poruchou srážlivosti krve. Do toho připravuji film

Radovan Šťastný

Narodil se v roce 1973 v Čakově. Věnuje se výtvarné a literární tvorbě, specializuje se na současnou fotografii. Ve svém díle reflektuje prostředí a životy lidí v jejich absurdnostech a grotesknosti. Své dílo prezentoval na výstavách v zahraničí i České republice. Stálé expozice jeho fotografií jsou umístěny v ostravských klubech Parník a Hlučná samota, v kavárnách Julius Meini, Atlantik, Černá hvězda, Ostravanka Coffee shop a nová Minikínokavárna. Vydal knihy *Křehkosti aneb I v nebi to smrdí*, Ostrava – město, které si nehraje na City, Když cesta znamená cíl nebo *Zatracená Ostrava – Ostrava zatracená*. Realizoval několik kalendářů. Jako fotograf spolupracuje s mnoha divadly v České republice. Realizoval videoklip Petera Lipy *Kúsoček páperia* s textem Milana Lasicy. Režiroval také videoklipy ke skladbě *Stydlivý* kapely Kuličky štěstí či ke skladbě *Silnější kluk* skupiny Buty. V roce 2009 režíroval videoklip Richarda Müllera *Do batožka*. Vytvořil první dva booklety kapely Kryštof a je spoluautorem textů z alba *Mikrokosmos*.

pro Mental Power – což je filmový festival s povětšinou mentálně postiženými herci. Ve svém volném čase se zabývám aranžovanou fotkou, jsem vlastně aranžér.

Dnes má digitální foťák každý. Myslíš, že přichází konec umění jménem fotografie?

Už Sudkovi říkali, že fotografie není umění. A on na to říkal: „A škrabe tě to?“ On má dnes každý asi i digitální televizor, ale do divadla se zaplať pánbůh chodí dál. Takže abych odpověděl, fotografie tu určitě zůstane a jestli ne, tak mě to neškrabe!

(jrs)

MOSKVA → PETUŠKY na záchranu nádraží v Havířově

10. října 2012, nádraží v Havířově v 19.00 hodin

Národní divadlo moravskoslezské podpoří občanskou iniciativu, jejíž jádro tvoří mladí havířovští architekti. Proč? Usilují totiž o zachování vlakového nádraží v Havířově, architektonicky cenné budovy z 60. let v tzv. bruselském stylu, kterému hrozí demolice. Obdobně jako tomu bylo v případě podpory unikátního nádraží v Ústí nad Orlicí, divadlo tak učiní výjezdem se svou kulturní inscenací o alkoholických ve vlaku a na nádraží kdesi v Rusku MOSKVA → PETUŠKY. Představení se uskuteční přímo na havířovském nádraží 10. října v 19.00 hodin. Inscenace Tomáše Jirmana, která byla vyhlášena nejlepším inscenací Festivalu divadel Moravy a Slezska a Divadelní noviny ji označily za sukces měsíce, nejlépe vynívá právě v nedivadelních prostorách. Akci pořádá občanské sdružení Důl architektury. Více informací o sdružení, nádražní budově a petici proti demolici budovy můžete získat na www.vlakovenadrazihavirov.cz.

Jízdní řád MOSKVA→PETUŠKY

září – říjen 2012

Kromě představení v Divadelním klubu DJM a v Havířově navštíví inscenace ještě Košice – Festival divadiel strednej Európy (7. září) a bývalé plzeňské nádraží – Mezinárodní festival Divadlo Plzeň (14. září).

Vlakové nádraží v Havířově, zdroj: <http://expo58.blogspot.com>

Vlakové nádraží v Havířově, zdroj: <http://expo58.blogspot.com>

Výstava věnovaná Alexandru Babrajovi

18. října – 16. listopadu 2012 v Galerii Thálie v Divadle Antonína Dvořáka

Dne 21. června uplynulo pět let od úmrtí divadelního výtvarníka Alexandra Babraje (1948–2007). Ten od roku 1975 působil ve Státním divadle v Ostravě, dnešním

Národním divadle moravskoslezském, kde byl posledních sedmnáct let šéfem výpravy a šéfcénografem. Putovní výstava jeho návrhů divadelních výprav, kterou připravila Sanatoria Klimkovice s kurátorkou Ivanou Gračkovou, připomíná tvorbu umělce, jenž se výrazně zapsal do výtvarného pojetí divadla u nás na přelomu století. Výstava byla zahájena na kolonádě Sanatorií Klimkovice 21. června společně s koncertem operní pěvkyně Evy Dřízgové-Jirušové. Výstava následně přesune do Galerie Beseda na Hukvaldech a do Slezského divadla Opavě. Od 18. října do 16. listopadu 2012 ji budou moci návštěvníci NDM zhlédnout v Galerii Thálie v Divadle Antonína Dvořáka.

Alexander Babraj Foto Josef Hradil

POLSKO – VARŠAVA – GOTTLAND

23. říjen 2012

Studio Theatre Warszawa

Činohra NDM se představí na podzim svou inscenací GOTTLAND polskému publiku. Zúčastní se totiž prestižního festivalu ve Varšavě.

OSTRAVA V PRAZE 2012

– IVANOV a KUŘAČKY

28. října 2012, Nová scéna Národního divadla a Divadlo Komedie

Národní divadlo moravskoslezské se na 3. přehlídce OSTRAVA V PRAZE představí inscenacemi laděnými na čechovovskou notu. Budou to IVANOV A. P. Čechova v režii Štěpána Pácla (28. října, Nová scéna Národního divadla ve 20.00 hodin) a KUŘAČKY Anny Saavedry v režii Janky Ryšánek Schmiedtové (28. října, Divadlo Komedie ve 16.00 hodin).

Z inscenace KUŘAČKY Foto Radovan Šťastný

**Neděle
2. září**

JDEME ZA VÁMI

Tradiční zahájení sezóny všech ostravských divadel od 16.00 do 22.00

20.30 Tanec mezi fontánami

**Neděle
9. září**

PŘIJĎTE K NÁM

VELKÝ PRŮVAN V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

10.00 až 16.00
Prohlídky – workshopy – setkání s umělci
18.30 Slavnostní galavečer

JANÁČEK – DIVOKÝ PANÁČEK II

Fenomén Miloš Štědroň opět v Ostravě

30. října 2012, Antikvariát a klub Fiducia v 18 hodin

Po strhující debatě o Janáčkově *Věci Makropulos* s muzikologem Milošem Štědrněm a Radovanem Lipusem zveme na neméně vzrušující janáčkovský večer – diskusi Miloše Štědrně a Jiřího Nekvasila, tentokrát zaměřenou na operu *Káťa Kabanová*.

Debatu se koná jako doprovodný program k uvedení inscenace *Káti Kabanové* Leoše Janáčka (premiéra 15. listopadu 2012, režie Jiří Nekvasil), kterou Národní divadlo moravskoslezské uvádí v rámci řady Operní hity 20. století. (de)

Miloš Štědroň Foto Antonín Dvořák

Jedna z aranžovaných fotek Radka Šťastného: *Předletová příprava aneb křídla starých mužů*

Děkovačka po premiéře opery ARMIDA: uprostřed představitelka titulní role Dana Burešová společně s inscenátory, představiteli hlavních rolí a sborem opery NDM

Foto Martin Popelář

Ředitel divadla Jiří Nekvasil v rozhovoru s vnukem skladatele Antonína Dvořáka, který navštívil premiéru opery ARMIDA

Foto Martin Popelář

Děkovačka po české premiéře broadwayské hudební hříčky SÁZKY Z LÁSKY (GUYS AND DOLLS); úplně vlevo režisér Šimon Caban

Foto Radovan Šťastný

Opera NDM připravila v rámci festivalu Evropské operní dny speciální prohlídku. Na snímku ředitel divadla Jiří Nekvasil popisuje návštěvníkům realizaci scény k opeře ARMIDA

Foto Daniel Jäger

Festival Evropské operní dny ukončila originální módní přehlídka operních kostýmů NŮ FEŠN ŠOPY! Herečka Lada Bělašková zde ku příkladu předvedla kostým Šárky ze stejnojmenné Janáčkovy opery

Foto Radovan Šťastný

Nataša Novotná a Václav Kuneš, zakladatelé a protagonisté tanečního souboru 420PEOPLE, zatančili nadšenému ostravskému publiku na Galavečeru současného tance v Divadle Jiřího Myrona

Foto Roman Sejkot

Šéf baletu Igor Vejsada provází svým tancem návštěvníky divadla v rámci Ostravské muzejní noci

Foto Martin Popelář

Velký úspěch slavil v Národním divadle v Praze ostravský operní soubor v rámci festivalu Pražské jaro, a to s nastudováním Stravinského opery Život prostopášníka

Foto Hana Smejkalová

Úspěšný divadelní květen zakončila premiéra Goldoniho komedie POPRASK NA LAGUNĚ, ve které si její režisér Janusz Klimsza dokonce zahrál! Na fotce jej najdete úplně vpravo

Foto Radovan Šťastný

U příležitosti premiéry BALADY PRO BANDITU přivítala Ostrava v antikvariátu a klubu Fiducia autora tohoto kultovního muzikálu, pana Milana Uhdeho

Foto archiv divadla

Eržika Veronika Lazorčáková a Nikola Šuhaj Igor Orozovič se spolu se členy činohry NDM děkují po premiéře BALADY PRO BANDITU, kterou v NDM už podruhé nastudoval Peter Gábor

Foto Radovan Šťastný

Členové Dunami ensemble s jeho uměleckým vedoucím a dirigentem Františkem Chaloupkou (úplně vlevo) uvedli na jevišti DJM světovou premiéru opery Eva a Lilith v rámci unikátního festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava)

Foto Martin Popelář

PŘEDPLATNÉ NA SEZÓNU 2012/2013 stále v prodeji!

Připravili jsme pro **Vás jedinečnou předplatitelskou nabídku**. Navštivte naše představení, hrajeme od září 2012 do června 2013. Nenechte si ujít premiéry Národního divadla moravskoslezského. A rezervace? S předplatným není nutná!

Vyberte si z **20 předplatitelských skupin**, a to takovou, která odpovídá Vaším představám – **podle žánrů, podle budov konání, podle hracích dnů, podle hodiny začátku představení, skupinu premiérovou, rodinnou, seniorskou nebo studentskou**.

Na představení předplatitelské skupiny **ušetříte až 50 % z ceny vstupného**. Dále získáváte **20% slevu na zakoupení vstupenek na představení** (50% sleva pro studenty a seniory) **mimo Vaši předplatitelskou skupinu** a možnost přednostního nákupu a slev na mimořádné akce jako Galavečer (9. září 2012), Adventní koncerty a další podle aktuální nabídky.

Vyberete si své sedadlo! Po dobu deseti měsíců Vám v divadle rezervujeme Vaše sedadlo. Místo v hledišti si můžete vybrat takové, které se Vám nejvíce líbí – v přízemí, na balkoně, v lóžích nebo na galerii.

Pro opravdové fajnšmekry nabízíme **SPECIÁLNÍ PREMIÉROVÉ PŘEDPLATNÉ**. Staňte se součástí divadelních událostí celé sezóny 2012/2013 neboli buďte u toho. Premiérové předplatné Vám zajistí místo na všech premiérách sezóny a nově i následné setkání s inscenátory a hlavními představiteli inscenací u slavnostního přípitku s ředitelem divadla Jiřím Nekvasilem.

Součástí vybraných předplatitelských skupin jsou již reprizované, divácky oblíbené tituly, mezi které patří např. *Věc Makropulos*, *Prodaná nevěsta*, *Nabucco*, *DONAHA! (Hole dupy)*, *Pygmalion*, *Mrazík*, *Divotvorný hrnec*, *Polská krev*, *Sněhurka a sedm trpaslíků* a další.

PREMIÉRY SEZÓNY 2012/2013

OPERA

Alfredo Catalani (1854–1893)
LA WALLY
120 let po premiéře v La Scale na ostravském jevišti!
Premiéry 20. a 22. září 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky
Hudební nastudování **Robert Jindra**
Režie **Václav Klemens**
V titulní roli **Eva Urbanová / Olga Romanko**

Leoš Janáček (1854–1928)
KÁŤA KABANOVÁ
Tolik lásky ve mně, a tak málo pro mě...
Premiéry 15. a 17. listopadu 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s anglickými titulky
Hudební nastudování **Robert Jindra**
Režie **Jiří Nekvasil**

Johann Strauss ml. (1825–1899)
NOC V BENÁTKÁCH
Maskování milenců ve víru karnevalu!
Premiéry 20. a 22. prosince 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém překladu
Hudební nastudování **Jan Šrubař**
Režie **Pavel Mikuláščík**
Scéna a kostýmy **Adolf Born**

Richard Wagner (1813–1883)
LOHENGRIN
Bájný příběh rytíře s labutí!
Premiéry 7. a 9. března 2013
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v německém originále s českými titulky
Hudební nastudování **Robert Jindra**
Režie **Rocc**

Gaetano Donizetti (1797–1848)
ANNA BOLENA
Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.
Premiéry 6. a 8. června 2013
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky
Hudební nastudování **Oliver Dohnányi**
Režie **Ivan Krejčí**

ČINOHRA

Oscar Wilde (1854–1900)
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Lehkovážná komedie pro seriózní publikum
Premiéra 18. října 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Režie **Vít Vencí**

Marian Palla (1953)
SAJNS FIKŠN
Ulitě švihlá komedie
Premiéra 22. listopadu 2012
v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Věra Herajtová**

Billy Roche (1949)
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
Potulní komedianti si dávají do nosu
Česká premiéra 30. ledna 2013
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka
Režie **Janusz Klimsza**

Martin Walser (1927)
SMRTIHLAV
Drama o tom, jak rodiče zatají svou temnou minulost a ona padne na hlavy jejich dětí
Česká premiéra 31. ledna 2013
v Divadle Antonína Dvořáka
Režie **Peter Gábor**

BALET

John M. Hayes (1919–2008),
Jack Trevor Story (1917–1991),
Alfred Hitchcock (1899–1980),
Marek Pivovar (1964)
TRABLE S HARRYM
Komedialní detektivka zcela naruby
Premiéra 4. dubna 2013
v Divadle Antonína Dvořáka
Režie **Lubomír Vajdička**

William Shakespeare (1564–1616)
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí velká tajemství přírody i lidí
Premiéra 11. dubna 2013
v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Peter Gábor**

Joseph Bédier (1864–1938) – Janusz Klimsza (1961)
TRISTAN A ISOLDA
Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí
Premiéra 13. června 2013
v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Janusz Klimsza**

Ryuichi Sakamoto (1952)
POSLEDNÍ SAMURAJ
Milostné vzplanutí mořeplavce k japonské aristokratce
Premiéry 1. a 3. listopadu 2012
v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Eric Trottier**
Choreografie **Eric Trottier** a **Igor Vejsada**
Hudební nastudování: **Tomáš Brauner**

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)
LABUTÍ JEZERO
Nejslavnější klasický balet v novém nastudování
Premiéry 2. a 4. května 2013
v Divadle Antonína Dvořáka
Choreografie **Lev Ivanov**, **Marius Petipa**
Nastudování **Igor Vejsada**
Hudební nastudování: **Tomáš Brauner**

OPERETA/MUZIKÁL

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Muzikálová Bible v rytmu rokenrolu
Premiéry 4. a 6. října 2012
v Divadle Jiřího Myrona
České přebásnění **Michael Prostějovský**
Hudební nastudování **Jakub Židek**
Režie **Gabriela Petránková**

Emmerich Kálmán (1882–1953)
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
Velký návrat jedné z nejhranějších světových operet!
Premiéry 17. a 19. ledna 2013
v Divadle Jiřího Myrona
Hudební nastudování **Karol Kevický**
Režie **Gabriela Petránková** a **Lumír Olšovský**

Radim Smetana (1950) – Lumír Olšovský (1973) – Pavel Bár (1983) – Michael Prostějovský (1948)
FANTOM LONDÝNA
Tajuplný krimimuzikál, kde každá postava může být vrahem
Premiéry 16. a 18. května 2013
v Divadle Jiřího Myrona
Hudební nastudování **Jakub Židek**
Režie **Lumír Olšovský**

KONTAKT PRO PŘEDPLATITELE
Nechte o sebe pečovat

Gabriela Bardoňová
Tel.: (+420) 596 276 202
E-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské, oddělení předplatného (u Divadla Jiřího Myrona), Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Po		13.00 – 17.00
Út	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
St	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
Čt	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Pá	8.00 – 12.00	

www.ndm.cz

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

Držíme Vám místo!

CENA PRO KUŘAČKY

Hra **Kuřačky a spasitelky** Anny Saavedry (1984) získala v konkurenci dalších devatenácti textů **první místo v dramatické soutěži Evalda Schorma**. Ta se zaměřuje na nové české hry i dramaturgie a je určena studentům divadelních škol. Smyslem ocenění je podpořit mladé autory, ale také je inspirovat k vlastní autorské tvorbě.

Inscenaci oceněné hry uvádíme od března 2012 pod názvem **KUŘAČKY** v režii Janky Ryšánek Schmiedtové ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka.

ISABEL

Herci NDM v novém českém filmu!

Pronásledovaná nejtemnějšími stíny města se pokouší mladá novinářka Isabel vyhrát bitvu o holý život. Podaří se jí to nakonec? A nebude cena až příliš vysoká?

V letních měsících proběhlo natáčení celovečerního snímku Isabel. Ten vzniká bez finančního základu, ale s ambicí vysoko-rozpočtového filmu. Projekt se zrodil z nadšení mladých tvůrců a svou unikátností přesvědčil desítky partnerů, kteří umožnili, aby byl realizován. Debutující režiséři Lukáš Melník a Marcel Škrkoň chtějí ukázat, že **Ostrava i její okolí nabízí jedinečné filmářské lokality a zdejší divadla že zase mají ve svých souborech výborné herce.**

Chcete vědět víc? Pak navštivte oficiální facebookový profil filmu: www.facebook.com/Isabelthefilm

Předpokládaná premiéra je plánována už před koncem tohoto roku! A na koho že se můžete těšit v hlavních rolích? Z NDM si ve filmu zahráli: Petra Lorencová, Renáta Klemensová, Robert Urban a František Strnad. Z dalších ostravských divadel se pak na plátně objeví: Zuzana Truplová, Alena Sasínová, Tereza Dočkalová, Norbert Lichý, Lukáš Melník, Sylvie Krupanská a mnozí další.

NENECHTE SI UJÍT

Shakespeare a jeho sonety

Každý tuší, kdo to byl Shakespeare a že psal sonety. Chcete ale vědět víc? Pak přijměte pozvání na přednášku profesora Martina Hilského, překladatele nejslavnějšího dramatika všech dob!

KDY: pondělí 29. října od 18.00 hodin
KDE: Multifunkční aula GONG, Dolní Vítkovice

Přednáška proběhne v rámci Týdne vědy a techniky, během kterého budete mít šanci navštívit i unikátní workshop: **MAGIE TECHNICKÉHO ŠÉFA**
 5. listopadu od 15.30 do 20.00 v Divadle Antonína Dvořáka
 Zdvihneš si oponu! Naučíš se figle s reflektory! Dokážeš, že bude sněžit! Roztočíš divadelní točnu! Pronikni do technických kouzel divadla se Stanislavem Muntágem!

Ohledně rezervací navštivte www.tydenvedy.cz!

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14

701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava

telefon: 596 276 111

e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203, 596 276 242**
 obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
 objednávky vstupenek nad 10 ks

- hodinu před začátkem představení u pokladny:
 v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
 v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- v prodeji předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

Prodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA.
VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

ZLATÁ KARTA NDM

PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚVA DIVADLA OBOHACUJE! ČÍM VÍCE CHODÍTE, TÍM VÍCE ŠETŘÍTE.

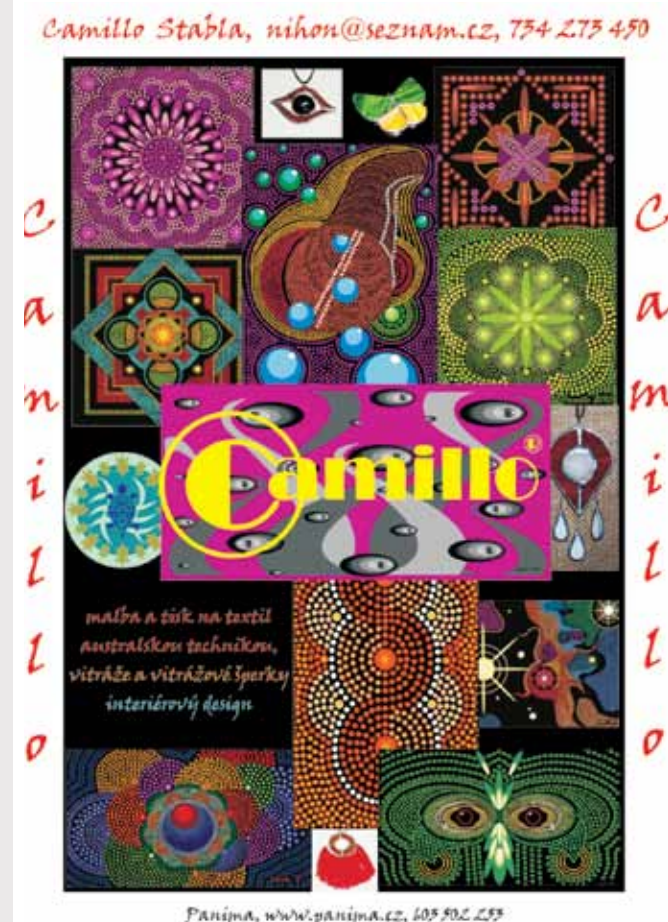
STAŇ SE HERCEM – máme vítěze!

Dne 26. července vylosoval ředitel divadla – pan Jiří Nekvasil – tři šťastlivce z řad dětských diváků, kteří se zúčastnili soutěže Staň se hercem. **Matýsek Mosler, Antonie Petříková a Michal Zakopal** navštívili představení pohádky SŮL NAD ZLATO a správně následně odpověděli na soutěžní otázku: Jaké dva dárky dostane Maruška od kouzelné babičky? (ODPOVĚĎ ZNÍ: proutek a slánku). Pak už třem jmenovaným stačilo jen trochu štěstí a je to! **Nyní se mohou těšit, že si na vlastní kůži vyzkouší, jaké je to být hercem.** Zahrají si totiž v jednom z představení inscenace SŮl nad zlato. Výhercům gratulujeme a přejeme: zlomte vaz!

INZERCE

Camille Stabla, nihon@seznam.cz, 754 275 450

*malba a tisk na textil
 austrálskou technikou,
 vitráže a vitrážové šperky
 interiérový design*

Panina, www.panina.cz, 405 802 253

PROGRAM ZÁŘÍ 2012

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

9. GALAVEČER	MIMO	18.30	
12. HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK	školy	10.00	O
13. HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK	školy	10.00	O
16. DÁMA S KAMÉLIEMI	SP	11.00	B
18. IVANOV	E	18.30	Č
20. LA WALLY – premiéra	PP	18.30	O
21. PYGMALION	MIMO	18.30	Č
22. LA WALLY – druhá premiéra	MP	18.30	O
23. POPRASK NA LAGUNĚ	N	15.00	Č
25. DÁMA S KAMÉLIEMI	zájezd ND Brno	19.00	B
26. PYGMALION	II.	18.30	Č
27. LA WALLY	VII.	18.30	O
28. PRODANÁ NEVĚSTA	MIMO	15.00	O
29. NABUCCO	X.	18.30	O
30. DÁMA S KAMÉLIEMI	MIMO	16.00	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA			
18. KUŘAČKY	MIMO	19.00	Č
28. KUŘAČKY	MIMO	19.00	Č

SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA) Foto Josef Hradil

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

3. BALADA PRO BANDITU	školy	10.30	Č
4. NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
5. NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
7. MOSKVA → PETUŠKY	zájezd Košice	22.00	Č
10. MŮJ BOJ (Mein Kampf)	MIMO	18.30	Č
11. MŮJ BOJ (Mein Kampf)	MIMO	18.30	Č
12. BALADA PRO BANDITU	II.	18.30	Č
13. DIVOTVORNÝ HRNEC	MIMO	18.30	OPTA/M
14. MOSKVA → PETUŠKY	zájezd Plzeň	14.00 a 18.00	Č
15. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
19. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) F		18.30	OPTA/M
20. BALADA PRO BANDITU	C	18.30	Č
21. SŮL NAD ZLATO	D	18.30	Č
22. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
23. POLSKÁ KREV	MIMO	16.00	OPTA/M
25. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) V.		18.30	OPTA/M
26. NOC NA KARLŠTEJNĚ	MIMO	18.30	OPTA/M
27. HABAĐÚRA	MIMO	18.30	Č
29. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
30. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
DIVADELNÍ KLUB			
10. MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	19.00	Č
23. MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	20.00	Č

PYGMALION Foto Radovan Štátný

PROGRAM ŘÍJEN 2012

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4. ARMIDA	C	18.30	O
5. POPRASK NA LAGUNĚ	D	18.30	Č
6. PRODANÁ NEVĚSTA	PS	18.30	O
7. IVANOV	N	15.00	Č
9. ARMIDA	V.	18.30	O
10. LA WALLY	VOP	18.30	O
11. PYGMALION	MIMO	18.30	Č
12. ORFEUS V PODSVĚTÍ	IV.	18.30	O
13. NABUCCO	MIMO	18.30	O
14. SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)	RP	16.00	B
16. LA WALLY	E	18.30	O
18. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA – premiéra	PP	18.30	Č
20. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA – první repríza	MP	18.30	Č
21. ORFEUS V PODSVĚTÍ	SP	11.00	O
22. VŠECHNY BARVY DUHY VI.	MIMO	18.00	Z
23. SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)	MIMO	18.30	B
24. ARMIDA	II.	18.30	O
25. NABUCCO	MIMO	18.30	O
26. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA	IV.	18.30	Č
28. IVANOV	zájezd Praha	19.00	Č
28. KUŘAČKY	zájezd Praha	16.00	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA			
7. KUŘAČKY	MIMO	15.00	Č

ADVENTNÍ KONCERTY

Adventní neděle se v Divadle Antonína Dvořáka ponесou ve slavnostním duchu

2. prosince od 15 hodin

BÍLÁ HOLUBICE, THE TAP TAP A VĚRA ŠPINAROVÁ

Premiéra taneční inscenace inspirované texty básníka Thákura. Hosté večera – kapela hudebníků se zdravotním postižením The Tap Tap a Věra Špinarová.

16. a 23. prosince od 15 hodin

JEZULÁTKO A TVÉ SVĚTLO

Premiéra scénického vánočního oratoria Pavla Helebranda JEZULÁTKO na motivy moravských vánočních her. V první části večera se uskuteční mimořádné představení taneční inscenace handicapovaných a profesionálních tanečníků TVÉ SVĚTLO inspirované texty básníka Thákura.

Více informací najdete na www.ndm.cz a v dalším čísle časopisu NDM.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2. BALADA PRO BANDITU	E	18.30	Č
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
5. EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ – hostuje balet ND Brno	MIMO	19.00	B
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
8. BALADA PRO BANDITU	ČP	18.30	Č
9. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
10. ZÁZRAK V TICHU	II.	18.30	B
10. MOSKVA → PETUŠKY	zájezd Havířov	19.00	Č
11. SŮL NAD ZLATO	VII.	18.30	Č
12. JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	P	18.30	OPTA/M
13. POLSKÁ KREV	X.	18.30	OPTA/M
17. JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	F	18.30	OPTA/M
18. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) C		18.30	OPTA/M
19. JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	D	18.30	OPTA/M
20. MRAŽÍK	PS2	18.30	OPTA/M
21. POLSKÁ KREV	N	15.00	OPTA/M
23. GOTTLAND	zájezd Polsko		Č
25. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) VII.		18.30	OPTA/M
26. NOC NA KARLŠTEJNĚ	MIMO	18.30	OPTA/M
30. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) E		18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB			
13. MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	19.00	Č
21. MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	16.00	Č

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., P, PS, PS2, VOP, Č7, PP, MP, SP – předplatitelské skupiny
Z – zadáno

DIVOTVORNÝ HRNEC Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR

OPERA

GALAVEČER 9. 9. (18.30)
Benjamin Britten HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK 12. 9. (10.00), 13. 9. (10.00)
Alfredo Catalani LA WALLY 20. 9. (18.30), 22. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 10. 10. (18.30), 16. 10. (18.30)
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 28. 9. (15.00), 6. 10. (18.30)
Giuseppe Verdi NABUCCO 29. 9. (18.30), 13. 10. (18.30), 25. 10. (18.30)
Antonín Dvořák ARMIDA 4. 10. (18.30), 9. 10. (18.30), 24. 10. (18.30)
Jacques Offenbach ORFEUS V PODSVĚTÍ 12. 10. (18.30), 21. 10. (11.00)

ČINOHRA

Milan Uhde – Miloš Štědroň BALADA PRO BANDITU 3. 9. (10.30), 12. 9. (18.30), 20. 9. (18.30), 2. 10. (18.30), 8. 10. (18.30)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 7. 9. (22.00), 10. 9. (19.00), 14. 9. (14.00 a 18.30), 23. 9. (20.00), 10. 10. (19.00), 13. 10. (19.00), 21. 10. (16.00)
George Tabori MŮJ BOJ (MEIN KAMPF) 10. 9. (18.30), 11. 9. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHAI (Hole dupy) 15. 9. (18.30), 22. 9. (18.30), 29. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 9. 10. (18.30)
Božena Němcová – Jan Alda SŮL NAD ZLATO 21. 9. (18.30), 11. 10. (18.30)
Michael Cooney HABAĐŮRA 27. 9. (18.30)
Mariusz Szczygiel GOTTLAND 23. 10. (19.00)
Anton Pavlovič Čechov IVANOV 18. 9. (18.30), 7. 10. (15.00), 28. 10. (19.00)
Anna Saavedra KUŘAČKY 18. 9. (19.00), 28. 9. (19.00), 7. 10. (15.00), 28. 10. (16.00)

George Bernard Shaw PYGMALION 21. 9. (18.30), 26. 9. (18.30), 11. 10. (18.30)
Carlo Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ 23. 9. (15.00), 5. 10. (18.30)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 18. 10. (18.30), 20. 10. (18.30), 26. 10. (18.30)

BALET

Petr Malásek EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ 5. 10. (19.00) – hostuje balet Národního divadla Brno
Franz Liszt – Richard Wagner – Gustav Mahler ZÁZRAK V TICHU 10. 10. (18.30)
Giuseppe Verdi DÁMA S KAMÉLIEMI 16. 9. (11.00), 25. 9. (19.00), 30. 9. (16.00)
Petr Iljič Čajkovskij SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA) 14. 10. (16.00), 23. 10. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický NOC NA KARLŠTEJNĚ 4. 9. (10.30), 5. 9. (10.30), 26. 9. (18.30), 26. 10. (18.30)
Burton Lane – Edgar Yip Harburg – Fred Saidy DIVOTVORNÝ HRNEC 13. 9. (18.30)
Frank Loesser – Jo Swerling – Abe Burrows SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) 19. 9. (18.30), 25. 9. (18.30), 18. 10. (18.30), 25. 10. (18.30), 30. 10. (18.30)
Oskar Nedbal POLSKÁ KREV 23. 9. (16.00), 13. 10. (18.30), 21. 10. (15.00)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PETROBAREVNÝ PLÁŠŤ 4. 10. (18.30), 6. 10. (18.30), 12. 10. (18.30), 17. 10. (18.30), 19. 10. (18.30)
Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – J. Sedláček MRAŽÍK 20. 10. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

OSTRAVA!!!

www.ndm.cz

Nenechte si ujít inscenaci Armida,
ve které se vedle prvotřídních sólistů
představí i vynikající operní sbor NDM.

Foto Martin Popelář

